

Revista Amposta

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ LOCAL DES DE 1958 · JUNY 2022 · NÚMERO 968 · 3 €

CIUTAT> Amposta, la ciutat que més ha reduït l'atur en els darrers set anys **CIUTAT**> El DeltaChamber recupera els músics internacionals **GENT**> Història de vida de Francisco Pagà **CULTURA**> Mari Chordà, Creu de Sant Jordi **ESPORTS**> El TriTour d'Amposta reuneix prop de 600 de triatletes a la ciutat

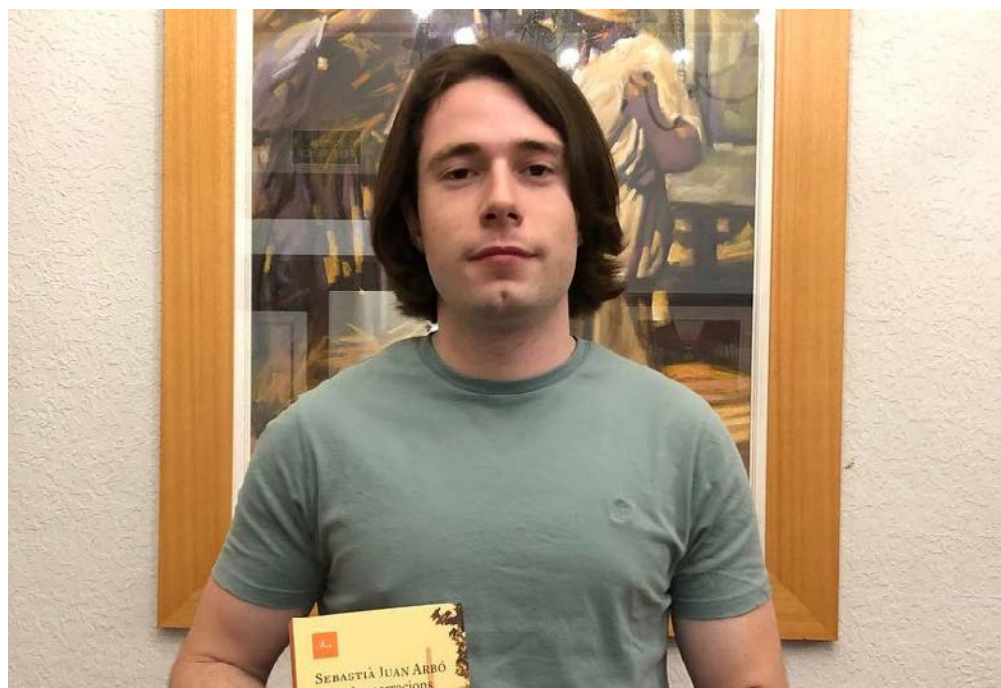
La Fira del Consum Conscient torna a la plaça del Mercat

Els organitzadors proposen canviar de data, mantenint la ubicació prop del Mercat

Entrevista a Joan Antoni Forcadell

El filòleg ampostí és un gran sabedor de l'obra de Sebastià Juan Arbó i ha tingut cura de la publicació 'Totes les narracions del Delta', un llibre que recull les històries, publicades i inèdites, amb què Sebastià Juan Arbó va crear el mite del Delta de l'Ebre.

SEMPRE A MÀ

Ajuntament d'Amposta
977 700 057

Incidències 24 hores:
Tel. 977 702 712

Oficina de Turisme d'Amposta
Adreça: Av. Sant Jaume, 1
Telèfon: 977 703 453
Fax: 977 702 324
Correu electrònic:
turisme@amposta.cat

Urgències
Tel. 112
Servei permanent les 24 h. Gratuït.
Urgències sanitàries, d'extinció
d'incendis i salvaments, de seguretat
ciutadana i de protecció civil

Mossos d'Esquadra
Tel. 088. Gratuït.
També es pot trucar des d'una
cabina telefònica sense introduir-hi
diners

Guàrdia Civil
Tel. 977 700 051

Polícia local Amposta
Tel. 977 700 114

Bombers
Tel. 085

Emergències mèdiques
Tel. 061 Servei permanent les 24 h.
Gratuït.
Urgències sanitàries

CAP Amposta
Av. de Catalunya, 2
Tel.: 977 702 890
Fax.: 977 700 972
Atenció continuada: de 8 a 21 h (de
dilluns a divendres)
Fora d'aquest horari atenció
continuada: s'atendrà al CAE
Amposta. Servei d'urgències del
Montsià

Hospital Comarcal d'Amposta
C. Jacint Verdaguer, 11
Tel.: 977 700 050
Fax.: 977 708 294

Atenció Ciutadana
Tel. 012
Serveis i actuacions de la
Generalitat de Catalunya. Temes
d'interès ciutadà i de caràcter
general
Gestió telefònica de tràmits
Disponible les 24h del dia tots els
dies de l'any
Número de telèfon que cal marcar:
des de Catalunya: 012. Fora de
Catalunya: 902 400 012. Des de
l'estranger: 00 34 902 400 012.

Amposta Ràdio
Tel. 977 702 144 - 977 701 418

Hife
902 119 814 (24 h)
www.hife.es

Renfe
905 551 844
www.renfe.com

Ciutat

Amposta, la ciutat amb menys aturats de Tarragona

OCUPACIÓ Les dades de la demarcació de Tarragona apunten que, en set anys, l'atur s'ha reduït un 41,5% a la capital del Montsià

Amposta és la ciutat de més de 20.000 habitants de la demarcació de Tarragona que més ha reduït l'atur els darrers 7 anys. Així es desprèn de les dades d'atur i afiliació a la seguretat social. Dels 1.818 aturats que hi havia el maig del 2015, aquest mes de maig del 2022 s'han enregistrat 1.066 aturats a la capital del Montsià, dada que, en termes absoluts representa la xifra més baixa des del 2008 quan es va iniciar la crisi immobiliària. Pel que fa a les dades d'afiliació a la seguretat social, si al 2015 Amposta comptava amb 7.250 afiliats a la seguretat social, el mateix més del 2022 aquesta xifra s'eleva ja als 9.400 afiliats, el que suposa un increment de gairebé el 30%.

Pel que fa a la comparativa amb la resta de ciutats de la demarcació de Tarragona, amb més de 20.000 habitants, Amposta lidera el rànquing sent la que més ha reduït l'atur respecte el mateix mes del 2015, amb un 41,5% menys d'aturats.

DESENVOLUPAMENT SOCIAL I ECONÒMIC

"Totes aquestes dades no haguessin estat possible sense l'aposta clara del Govern d'Esquerra de crear l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic, que té la seva seu a l'Edifici del Sindicat amb el regidor Pep Simó al capdavant",

Rànquing reducció d'atur a Tarragona des del 2015

Amposta	41,5%
Tortosa	40,5%
Vila-Seca	35,78%
Salou	35,6%
El Vendrell	33,07%
Reus	32,64%
Tarragona	31,35%
Cambrils	30,24%
Valls	29,07%
Calafell	25,52%

assegurava l'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs. Un espai on es lideren totes les Polítiques d'Ocupació i Empresa de la ciutat. Així, l'any 2015 aquesta àrea estava formada per 4 persones amb un pressupost de 160.000 euros i a dia d'avui treballen 18 persones amb un pressupost de 2 milions d'euros. Aquest increment de pressupost ha afectat també directament a les empreses d'Amposta i del territori, que han vist com cada any ha anat creixent les subvencions al sector econòmic de la ciutat, amb una aportació de més de 3 milions d'euros en els darrers 7 anys.

El paisatge dels entorns empresarials de la ciutat també han sofert un canvi radical els darrers anys, passant de naus i

L'Edifici del Sindicat, seu de l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic

parcel·les buides a espais plens d'activitat econòmica, gràcies a l'aposta del teixit empresarial de la ciutat. "Actius bancaris d'empreses i espais tancats que van cessar la seva activitat al llarg de la crisi, avui tornen a generar riquesa sumant més de 400 llocs de treball", recordava Tomàs.

L'alcalde d'Amposta seguia defensant que les polítiques d'empresa i ocupació són polítiques de llarg termini. "Ens vam posar a treballar el 2015 en la dinamització empresarial, tant als polígons industrials com a la resta de zones d'Amposta, i ara estem recollint bones dades, però encara hem de seguir treballant per tal que segueixin millorant i no aturar el creixement de la ciutat", tancava l'alcalde ■

La Diputació atorga 50.000 euros a l'Ajuntament per al FabLab

AJUTS Es va aprovar a la Junta de Govern del 17 de maig

La Junta de Govern Local de la Diputació de Tarragona del passat 17 de maig va aprovar atorgar una subvenció nominativa a l'Ajuntament d'Amposta per a l'adquisició de mobiliari, maquinària i equipament per la FabLab Terres de l'Ebre. Aquesta subvenció serveix per fer front al pressupost total que ha suposat la compra d'aquest material i maquinària.

La subvenció, de caràcter nominatiu

i, per tant, directa a l'Ajuntament, ha estat atorgada davant la importància que el FabLab Terres de l'Ebre té per al desenvolupament i equilibri territorial a través de la innovació social, la transformació digital i la indústria 4.0. "Estem molt satisfets amb aquesta nova subvenció de la Diputació de Tarragona, que referma el compromís de l'ens provincial pel projecte del Sindicat", deia l'alcalde, tot recordant que l'Ajuntament

va poder adquirir l'antic edifici gràcies a una subvenció d'aquest ens ■

L'Ajuntament tanca el 2021 amb un 45,74% d'endeutament consolidat

PLE> És una de les dades econòmiques de les quals es van donar compte al ple de maig

L'Ajuntament d'Ampostà ha tancat els comptes del 2021 amb un endeutament consolidat (el que contempla Ajuntament i Hospital Comarcal) del 45,74%. És una de les magnituds econòmiques de les quals es va donar compte en el ple ordinari del mes de maig, celebrat dilluns 30 a les 20h. "Vam adquirir el compromís de deixar l'ajuntament amb menys endeutament consolidat que el que ens vam trobar el 2015, que era del 65%", argumentava l'alcalde, "per tant, el tenim vint punts per sota". Tomàs també va apuntar que "una altra cosa és com es distribuïa llavors aquest endeutament i com es distribueix ara entre les diferents entitats que conformen el consolidat". Entre les dades econòmiques que van passar pel ple també hi ha el Període Mig de Pagament als proveïdors de l'Ajuntament, que se situa en 38,08. "Això és així perquè es va prioritzar pagar

factures vinculades a la subvenció Feder del projecte de renovació de l'enllumenat per poder justificar l'ajut, i van endarrerir el pagament d'altres factures", explicava l'alcalde, "però en cap cas ha sigut per un problema de tresoreria".

El ple del mes de maig també va portar a aprovació les instruccions municipals reguladores de les condicions que regiran la prestació de serveis de consergeria, socorrisme i monitors/es de la piscina municipal a Ampostà Serveis Municipals (Amsermu) que es va aprovar amb els vots a favor d'ERC, el PSC, Junts per Ampostà i la regidora no adscrita i l'abstenció de Som Ampostà. També sobre la internalització de la piscina el ple va aprovar per unanimitat la subrogació del personal. En aquest punt l'alcalde va recordar que el pacte laboral amb la plantilla arriba tres anys després de negociacions i que permetrà no només millorar les condicions labo-

ral sinó també el servei que es presta a la piscina i gimnàs municipals.

MODIFICACIÓ DE PRESSUPOST DE 309.000 €

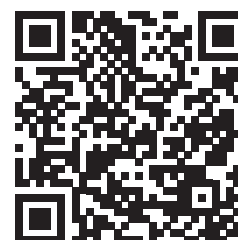
Un altre dels punts de l'ordre del dia va ser la modificació de pressupost de 309.000 euros, que va comptar amb els vots a favor de l'equip de govern d'ERC i la regidora no adscrita i l'abstenció de Junts per Ampostà, PSC i Som Ampostà. Aquesta modificació inclou 100.000 euros per fer front a l'increment de la gestió de residus, 100.000 euros per a les vies públiques i 50.000 euros per a fer una millora al camí vell dels Freginals.

MOCIONS

El ple del mes de maig va debatre dues mocions. La primera, de la Junta de Govern presentada a instàncies de l'Associació Viure en Bici per instar a l'Ajuntament d'Ampostà a modificar

el règim cinegètic de diversos terrenys i espais municipals, que va ser aprovada per unanimitat. La segona, la del PSC, per instar al govern de la Generalitat la creació d'una unitat de trastorns de conducta alimentària a les Terres de l'Ebre, que ja va presentar el grup municipal de Som Ampostà fa uns mesos. Com llavors, la proposta no va prosperar amb els vots en contra d'ERC i la regidora no adscrita i els vots a favor del PSC, Som Ampostà i Junts per Ampostà ■

Podeu veure el ple aquí:

Amsermu obté més de 40.000 euros de beneficis

SERVEIS> Durant l'any passat, l'empresa pública va realitzar 66.420 hores de serveis al municipi

L'empresa pública Ampostà Serveis Municipals (Amsermu) ha tancat el 2021 amb més de 40.000 euros de beneficis. Una xifra que es va traslladar el passat 12 de maig al Consell d'Administració de l'empresa, on es van explicar els comptes de l'exercici 2021. En total, el tancament econòmic de l'any s'ha situat en els 244.352 euros (29.500 euros més que el 2020 i 188.000 més que el 2019, l'any de la seva constitució) i l'empresa de serveis municipals ha seguit experimentant una tendència a l'alça, tant pels resultats econòmics com per l'increment de plantilla i l'augment de l'activitat realitzada.

De mitjana, s'ha passat de 25,17 treballadors (a l'exercici 2020) a 36,9 (a l'exercici de 2021, cosa que significa un increment de la plantilla mitjana d'11,73 jornades. Quant a l'activitat, Amsermu va realitzar, durant el 2021, 66.420 hores de serveis.

Actualment, Ampostà Serveis Municipals s'encarrega de la neteja de les diverses instal·lacions municipals, la gestió

El servei de vigilància de platges, en una imatge d'arxiu.

del personal del Centre de Tecnificació esportiva i la gestió del servei de vigilància i d'ús de la platja de l'Eucaliptus. Ara

també s'incorporarà el servei de gestió de la piscina municipal, que just acaba de formalitzar l'acord laboral amb els

10 treballadors que subrogarà l'empresa pública. El pressupost per aquest 2022 és de més d'1 milió d'euros ■

L'Ajuntament contracta 12 persones a través del programa Treball i Formació

OCUPACIÓ > Els contractes, que tenen un any de durada, estan subvencionats pel Servei d'Ocupació de Catalunya i cofinançats pel Fons Social Europeu i el Ministeri de Treball

L'Ajuntament d'Amposta, mitjançant l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic, ha contractat a 12 persones en el marc del programa Treball i Formació. Amb una temporalitat de 12 mesos, els contractes de treball s'emmarquen en les línies de persones aturades majors de 52 anys, de llarga durada o perceptores de la Renda garantida. Tanmateix, el programa Treball i Formació està subvencionat pel Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) i cofinançat pel Fons Social Europeu i el Ministeri de Treball i Economia Social.

D'aquestes dotze persones, que es van incorporar el 30 de maig, una té un perfil professional d'Auxiliar d'Electricitat, dues de Peons d'Obra, una d'Auxiliar de Pintor, una altra d'Agent Cívic Mediambiental, i les set persones restants ocupen un lloc d'Auxiliar d'Informació en diferents dependències municipals. D'altra banda, totes les persones participants prendran part en el projecte "Col·laboració temporal a les actuacions que reporta l'Ajuntament d'Amposta

al centre històric, i centres culturals i educatius de la ciutat", pel seu manteniment i millora.

L'objectiu principal d'aquest projecte és fomentar l'ocupabilitat de persones inscrites al SOC com a demandants d'ocupació no ocupades (DONO), aturades de llarga durada (Línia PANP); persones de cinquanta-dos anys o més que estiguin en situació d'atur (Línia MG52); i persones destinatàries de la renda garantida a la ciutadania (Línia PRGC). La voluntat del programa, i el corresponent any de contracte, recau en assolir l'empoderament dels participants perquè puguin afrontar una recerca de feina activa amb un nombre elevat d'èxits, un cop finalitzen els seus contractes de treball amb l'Ajuntament.

Per tal de conèixer més informació sobre el Programa Treball i Formació – Línia MG52, PRGC i PANP, podeu consultar a la pàgina web de Lo Sindicat, o bé trucant a l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic (977 70 40 27) de l'Ajuntament d'Amposta ■

Els contractes tenen una durada d'un any.

Amposta formarà a les dones en eines digitals

LO SINDICAT > El programa ADA del SOC permet l'adquisició i millora de competències digitals per impulsar l'emprenedoria, el desenvolupament rural i reduir la bretxa de gènere

L'Ajuntament d'Amposta, mitjançant l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic, ha rebut la subvenció per a la realització d'accions de formació professional per a l'ocupació dins del marc del Programa ADA.

A través de la formació, aquest programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya permet l'adquisició i millora de competències digitals per impulsar l'emprenedoria, el desenvolupament rural i reduir la bretxa de gènere en el marc dels Programes de formació per cobrir necessitats específiques.

El Programa ADA està adreçat a dones prioritàriament desocupades i preferentment residents a municipis de menys de 30.000 habitants. El percentatge de dones treballadores ocupades que hi poden participar és del 30%. El programa compta amb un pressupost de 41.600 euros.

Totes les dones interessades en realitzar les accions de formació del programa ADA es poden inscriure a la pàgina web de Lo Sindicat o presencialment a les dependències de Lo Sindicat (Av. de La Ràpita, 43 d'Amposta) de dilluns

a divendres, en un horari de 9 a 14 h.

PROGRAMA ADA

El nom Ada que se li dona a aquesta convocatòria de formació per cobrir necessitats específiques és en reconeixement a Ada Lovelace, considerada la primera programadora en la història dels ordinadors. Es considera que va escriure el primer algoritme que es va intentar dur a terme en una màquina, sent pionera en aquest àmbit de treball. El seu reconeixement internacional queda palès amb el fet que Ada és el nom que s'ha donat al

llenguatge de programació que s'utilitza mundialment en sistemes d'aviació, salut, transports, finances, infraestructures i altres indústries. Ada representa l'essència d'aquesta convocatòria de formació per cobrir necessitats específiques que vol assolir la capacitat digital de les dones fomentant la seva emprenedoria.

Aquestes actuacions estan subvencionades pel SOC i es financen amb càrrec als fons procedents Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència – Finançat per la Unió Europea-NextGenerationE ■

Una vintena de persones i entitats ja poden optar als Horts comunitaris

MEDI RURAL> La convocatòria està oberta a persones amb risc d'exclusió social i majors de 65 anys, així com a entitats i a la ciutadania en general

El projecte dels horts socials i comunitaris d'Ampostà ja està en marxa. En una parcel·la de poc més de 2.000 metres quadrats, ubicada a la vora del centre de Natzaret, una vintena de persones o entitats podran cultivar els seus propis aliments en un espai que vol ser educatiu i lúdic, però també una nova eina d'integració social. "Els Horts comunitaris són una de les accions que formen part de les polítiques de transformació de la societat perquè, tot i ser a mitjà o llarg termini, ens fan especial il·lusió pel seu poder transformador", declarava l'alcalde d'Ampostà, Adam Tomàs, qui afegia que "és un projecte que també ens posiciona com a referents en el treball transversal i que impacta sobre l'Agenda 2030, els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) o la corresponsabilitat de la societat de gestionar recursos públics".

Com explicava Tomàs, el projecte dels Horts comunitaris "Lo Tros" comença a plantejar-se arran l'herència d'una finca rústica que un ciutadà va deixar a l'Ajuntament i que, tot i que es va gestar des de l'àrea de Medi Rural i Espais Verds, s'ha treballat de forma

participativa amb diferents regidories com Educació o Drets Socials i Ciutadania. "Tanmateix, s'ha implicat l'Escola Agrària d'Ampostà, proposant com havia de ser i desenvolupar-se aquest espai; i l'Escola d'Art i Disseny d'Ampostà (ESARDI), des d'on han elaborat el logotip i el material visual per als horts; o l'àrea de Drets Socials i Ciutadania gestionant els requisits d'accés".

La regidora de Medi Rural i Espais Verds, Carla Bonfill, concretava que "hi haurà un total de 40 bancals que es distribuïran en 20 parcel·les, ja que cada persona disposarà de dos bancals amb tires de reg per degoteig. A més d'un espai comunitari amb una caseta d'eines i una zona compartida amb ombra i bancs". Bonfill afegia també que els espais comunitaris de "Lo Tros" es dissenyaran conjuntament amb les persones arrendatàries de les parcel·les.

Les parcel·les d'aquest nou espai es divideixen en quatre lots diferents: per a persones en situació de vulnerabilitat (30% de les parcel·les), per a majors de 65 anys (30%), per a ciutadania en general (20%) i per a entitats (20%). A banda, n'hi haurà tres reservades per

a projectes municipals amb l'objectiu que es puguin realitzar cursos o tallers oberts a tota la ciutadania, així com una "parcel·la mestra" que serà gestionada per l'alumnat de l'Escola Agrària.

REQUISITS PER OPTAR A L'HORT

A partir d'aquest dimarts, 7 de juny, es pot fer la sol·licitud per optar a un espai en aquest hort comunitari. Les persones sol·licitants han de ser majors d'edat, veïns o veïnes d'Ampostà i no tenir en propietat o arrendat un hort social ni parcel·les rústiques aptes per a activitats agrícoles. La cessió d'ús de les parcel·les serà de 2 anys.

Es poden presentar sol·licituds fins al dia 7 de juliol i la resolució final serà a finals del mes vinent. Entre totes les persones que compleixin els requisits es durà a terme un sorteig públic, el 5 d'agost, d'on sortirà la llista definitiva de les beneficiàries.

Així, no serà fins a l'octubre que es començarà a utilitzar l'espai, tot i que prèviament es realitzarà una formació als beneficiaris i es crearà una comunitat d'usuaris i usuàries dels Horts comunitaris ■

Maletes per treballar la diversitat als centres educatius

IGUALTAT> Els llibres es complementaran amb tallers per acompanyar en la coeducació

Les maletes del projecte "Igualtat sobre rodes" ja estan disponibles per als centres de primària i secundària d'Ampostà que vulguin treballar la igualtat i diversitat a les aules. "Hem d'aconseguir posar en valor la igualtat en tots els espais, per això impulsem polítiques de transformació social com aquesta", deia l'alcalde, Adam Tomàs, qui afegia que "quan parlem de polítiques de transformació no ens referim només a transformar la societat envers alguna cosa, sinó també a canviar la forma de pensar de les persones, perquè només així farem que les accions de cadascun de nosaltres siguin transformadores". Tomàs reblava també que "com a administració tenim l'obligació de tirar endavant aquest tipus de polítiques que ens converteixen en una ciutat més justa i igualitària". La iniciativa està impulsada per l'Ajuntament d'Ampostà a través de les àrees de Drets Socials i Educació, l'Escola d'Art i Disseny d'Ampostà (ESARDI) i Casa de Luna.

El projecte està format per quatre maletes, dos per a cada nivell educatiu, que contenen llibres i altres materials per treballar la coeducació a l'escola. La regidora de Drets Socials i Ciutadania, Núria Ferré, concretava que "amb aquests materials es poden treballar temes com l'educació afectivosexual i de gènere, l'orientació professional i acadèmica no sexista, la transversalitat de gènere, l'educació inclusiva, la diversitat com a valor positiu, els diferents models familiars, l'educació emocional i educació en valors o la violència masclista, així com detectar conductes perilloses o aportar eines per resoldre conflictes sense violència". Els recursos en qüestió aniran acompanyats de tallers dirigits per les professionals de Casa de Luna.

DISSENYADES PER L'ALUMNAT D'ESARDI

L'alumnat del cicle superior de Pintura i Art Mural de l'ESARDI s'ha encarregat d'il·lustrar les maletes. L'alumne Albert Balastegui exposava que "partint del concepte que en la diferència ens retrobem, el disseny es basa en cossos abstractes que van canviant". Carles Fortuño explicava l'altre disseny que ha il·lustrat les maletes: "Dintre de la fluïdesa de gènere, personalitats i maneres de ser, he volgut mostrar que cada persona pot ser el que vulgui ser, també professionalment", tancava. Els dos han fet servir els colors de l'arc de Sant Martí per "representar la diversitat" ■

Els horts estan ubicats a la vora del passeig del Canal Marítim.

La Fira del Consum Conscient satisfà els organitzadors i paradistes

ECONOMIA> Els organitzadors obren la porta a un canvi de data per la calor, però destaquen la importància d'estar ubicats prop del Mercat municipal, un pol d'atracció per al veïnat

La Plaça del Mercat d'Amposta va acollir, el dissabte 18 de juny, la segona edició de la Fira del Consum Conscient d'Amposta, organitzada per l'Ateneu Cooperatiu de les Terres de l'Ebre en col·laboració amb l'Ajuntament i el Mercat municipal d'Amposta. Segons valoraven tant les organitzadores com les paradistes, "estem satisfetes del format de la fira, perquè la gent es pot apropar i preguntar

directament als paradistes tots els seus dubtes sobre els diferents productes de consum respectuós amb el medi ambient i de proximitat que s'hi exposen o que hi ha a la venda" ara bé, la intensa calor viscuda avui al recinte firal, segons les organitzadores, "ens fa valorar si de cara a la pròxima edició, podem buscar una data que invite més a passejar i a fer els diferents tastos programats, és a dir, no descartem que l'any que ve canvie de

data. El lloc ens agrada perquè està al costat del mercat que és com un tornar als orígens, als intercanvis de proximitat i a més és un pol d'atracció els dissabtes al matí".

Tot i la incògnita de la data, el que està clar és que l'any que ve hi haurà una tercera edició "perquè la gent ha de conèixer de primera mà que pot fer molt pel seu espai més proper i pel planeta, ha de saber que hi ha una alternativa que

funciona al sistema de desbaratament i de sobreexplotació dels recursos que tenim i nosaltres no ens cansarem de donar-ho a conèixer perquè urgeixen solucions".

La Fira del Consum Conscient ha acollit enguany una trentena de paradistes, una desena més que l'any passat, xifra que, segons les organitzadores, "ens indica novament que anem pel bon camí amb esta fira, que la fórmula funciona" ■

Els comerciants oferien diferents productes, des d'aliments a accessoris.

Diverses associacions van parar a la Fira, com aquesta de lleure adaptat.

Els objectes fets a mà van ser els grans protagonistes del matí.

També hi havia productes de segona mà.

El FabLab de les Terres de l'Ebre s'obre a les escoles amb les activitats curriculars

EDUCACIÓ > L'Ajuntament d'Ampostà i el Departament d'Educació programen activitats de Design Thinking i disseny i impressió 3D per a l'alumnat de sisè de primària

Els centres de primària d'Ampostà han començat a incorporar activitats curriculars vinculades a la innovació i la tecnologia. El programa, dissenyat per l'Ajuntament amb el Departament d'Educació de la Generalitat, s'aplica a l'alumnat de sisè i es durà a terme a les instal·lacions del FabLab de les Terres de l'Ebre, a l'edifici de Lo Sindicat. "El FabLab va néixer com un espai on passen moltes coses, també relacionades amb la formació", deia l'alcalde, Adam Tomàs, qui afegia que "la satisfacció de poder dur a terme activitats dintre de l'horari lectiu dels centres és absoluta". Tomàs reblava que "el FabLab

s'ha convertit en un espai de referència i volem alimentar-lo de futurs makers, perquè incorporar aquests conceptes en les etapes més primerenques de l'ensenyament farà que, dintre d'uns anys, alguns d'aquests xiquets i xiquetes tornin per desenvolupar el seu propi projecte".

L'ajuntament, mitjançant el FabLab, i el Departament d'Educació han programat una activitat de Design Thinking i una altra de Disseny i impressió 3D. El director del Centre de Recursos Pedagògics (CRP) del Montsià, Artur Tallada, destacava que "la finalitat dels tallers és conèixer l'espai del FabLab i entendre la seva activitat. Amb el Design Thinking

l'alumnat treballa per buscar solucions a un problema a partir de moltes idees, mentre que amb l'activitat d'impressió 3D veuen com el que dissenyen a l'ordinador s'acaba materialitzant". Tallada posava en valor que els centres educatius puguin disposar d'un espai com el FabLab, ja que "va molt en la línia del futur educatiu i del canvi de currículum que s'està duent a terme", on s'aposta per la programació, la construcció maker o la impressió 3D.

DISPONIBLE PER A TOTS ELS CENTRES EBRENCES

La voluntat del consistori és, a banda

de les activitats extraescolars que ja s'estan realitzant conjuntament amb associacions i entitats, seguir impulsant projectes amb els centres educatius no només d'Ampostà, sinó d'arreu de les Terres de l'Ebre. "Hem de trobar la manera d'encabir-ho en l'agenda de tots els implicats, però el FabLab de les Terres de l'Ebre és un espai obert a tot el territori i volem que tots els centres educatius tinguin la possibilitat d'utilitzar els seus recursos", afegia la regidora d'Educació, Núria Marco. Fins ara pel FabLab de les Terres de l'Ebre han passat alumnes de diferents centres de Tortosa, la Ràpita i Camarles ■

Lo Sindicat s'estrena com a seu dels cursos de català de la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania

DRETS SOCIALS > El primer curs el segueixen més d'una vintena d'alumnes de diferents nacionalitats, que han accedit a través del Servei de Primera Acollida de l'Ajuntament d'Ampostà

Més d'una vintena d'alumnes segueixen el curs de català gestionat per l'Ajuntament d'Ampostà i que està subvencionat per la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania.

Des del 25 de maig i fins el 27 de juny, els dilluns i dimecres de 17h fins a 19.30, els 23 alumnes acudeixen a l'edifici Lo Sindicat per rebre la formació de llengua catalana. Una formació prevista dins del Servei de Primera

Acollida, el programa d'integració de la Generalitat gestionat per la tècnica d'acollida d'Ampostà, que s'ofereix a les persones nouvingudes que s'empadronen a la ciutat.

Entre la vintena d'alumnes que participen en aquest curs, amb l'objectiu d'aprendre o millorar el català, hi ha persones de diferents nacionalitats, des del Marroc, Hondures, o Perú, a Colòmbia, Índia, Ucraïna, Senegal, Pakistan i Paraguai. ■

Aventura, lleure i formació a les activitats d'Estiu Jove

JOVENTUT> La regidoria de Joventut ha programat diferents activitats per a joves de 14 a 18 anys

La regidoria de Joventut de l'Ajuntament d'Amposta ha preparat activitats formatives i de lleure, així com tallers i sortides al programa d'Estiu Jove 2022, que tindrà lloc del 4 al 20 de juliol. "Amb aquestes activitats volem complementar el temps de lleure d'aquelles persones joves que es troben en unes franges d'edat on ja no poden anar a les estades d'estiu, però que tenen temps lliure o vacances", afirmava l'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs. L'alcalde recordava que "el col·lectiu jove és dels que més ha sofert durant la pandèmia, per això des de les administracions tenim el deure de revertir una mica aquesta situació". Tomàs també destacava que, des de l'any passat, la partida pressupostària destinada a les activitats per al jovent s'ha incrementat més d'un 40%.

Des d'una sortida amb caiac per l'Ebre o un taller de cuina, les activitats que es duran a terme del 4 al 20 de juliol estan vinculades amb el paisatge, la natura o a la gastronomia: "Intentem que tot allò que fem que sigui transversal, des dels objectius de l'Agenda 2030 o Educació 360, i la regidoria de Joventut és de les que més implicades està en aquest aspecte", tancava. La regidora de Joventut i Participació Ciutadana, Carla Bonfill,

afegia que "un dels propòsits d'Estiu Jove és donar resposta a una de les necessitats del Pla Local de Joventut, com és la demanda del jovent de tenir espais d'oci on poder relacionar-se".

Les activitats començaran amb el Curs d'Iniciació al Voluntariat i l'Educació en el Lleure, una formació que es realitza de forma conjunta amb el Punt de Voluntariat d'Amposta, del 4 al 8 de juliol. La segona setmana del mes s'ha programat una sortida en caiac per l'Ebre, l'11 de juliol, i un taller de reparació de bicicletes i una sortida als Ullals de Baltasar, el 12 i 14 de juliol. Dues de les activitats estrella d'Estiu Jove seran la sortida a Canaletes per a fer barranquisme, el dia 13, i la jornada de snorkel a l'Ametlla de mar, el 18 de juliol. Tancaran el programa un taller de cuina d'estiu i la sortida nocturna a la Foradada, el 19 i 20 de juliol respectivament.

Totes les activitats, excepte el Curs d'Iniciació al Voluntariat i a l'Educació en el Lleure, tenen un preu de 5 euros i es poden realitzar a la pàgina web d'AmpostaJove. Les places són limitades. Les persones menors d'edat hauran de portar signat el formulari d'autorització per a l'assistència a les activitats d'Estiu Jove 2022 ■

La festa de l'arbre del 2022 planta 55 arbres a l'avinguda Generalitat d'Amposta

EDUCACIÓ> Tot i que les pluges del març van impedir que l'alumnat participés activament, les regidores dels han visitat per a explicar-los les accions i obsequiar-los amb un bulb

La regidora d'Educació, Núria Marco, i la de Medi Rural i Espais Verds, Carla Bonfill, van visitar a finals de maig els diferents centres educatius de la ciutat per explicar-los les accions que es van dur a terme a la ciutat en motiu del dia internacional dels boscos, que se celebra el 21 de març. Habitualment, coincidint amb aquesta jornada, l'Ajuntament i els centres educatius organitzen la festa de la plantada de l'arbre, moment en què es planten noves espècies a la ciutat, per posar èmfasi en la importància dels boscos i la vegetació per lluitar contra el canvi climàtic, especialment entre les generaci-

ons més joves. Enguany, però, l'arrancada plujosa de la primavera va impedir que l'alumnat dels centres educatius pogués participar-hi de manera activa. És per això, que les dues regidores van visitar els centres, per explicar-los les accions que s'havien dut a terme i obsequiar-los amb un bulb per plantar a casa.

Així, al mes de març es van enjardinar tres triangles del passeig Generalitat amb la plantació de 55 arbres nous de cinc espècies: pi blanc, pi pinyer, alzina, lledoner i ametller. Amb aquesta acció es crearà un petit bosc urbà que servirà per connectar la zona urbana amb la

zona rural i ser un nou pulmó verd per a Amposta. L'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, ha insistit en la importància

de crear espais verds, però sobretot de respectar els seus cicles de vida per tal de tenir uns espais verds sans ■

Envelliment Actiu Amposta, la campanya que acollirà les accions per a persones grans de la ciutat

SERVEIS SOCIALS> Del grup de treball en formen part l'àrea de Serveis Socials, l'Hospital Comarcal, el CAP, la Residència de gent gran, el Centre de dia i altres agents locals

Totes les accions relacionades amb les persones grans que es duiguin a terme a Amposta aniran identificades pel nou logotip d'Envelliment Actiu, la campanya de l'àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament que treballarà en diferents accions destinades a les persones grans. Professionals de diferents serveis del municipi i del territori s'han unit per crear el grup de treball Envelliment Actiu a Amposta, del qual en forma part, a banda de Serveis Socials, l'Hospital Comarcal, el Centre d'Atenció Primària, la Residència de persones grans i el Centre de dia d'Amposta, i que compta amb la col·laboració de tots els serveis, recursos i entitats que treballen amb aquest col·lectiu.

Aquesta campanya es va presentar en el marc del Dia Mundial per a la Presa de Consciència sobre l'Abús i el Maltractament a les Persones Grans, el 15 de juny. Els membres del grup de treball van aprofitar la jornada per engegar una acció de sensibilització amb relació al maltractament de les persones grans. Entre les activitats que es van dur a terme, destaca la xerrada sobre els drets de les persones grans, que va tenir lloc a la Residència i al Centre de dia, l'elaboració d'un mural amb el logotip d'Envelliment Actiu o la il·luminació del Mercat de color verd. En la mateixa línia, fins al 19 de juny es podrà veure a les pantalles dels diferents centres sanitaris un vídeo commemoratiu i s'han progra-

mat conferències i taules informatives a l'Hospital Comarcal d'Amposta.

Per a les properes setmanes, el grup ja està treballant en altres accions com l'elaboració del Pla Municipal d'Envelliment Actiu d'Amposta, la creació

de circuits per abordar els casos de maltractament que es donin a la ciutat, la commemoració del Dia Internacional de les Persones Grans o la inauguració del Casal Cívic de gent gran d'Amposta, el 3 de juliol ■

El CAP d'Amposta també va participar en les activitats.

El mural amb el nou logotip Envelliment Actiu a Amposta.

A la Residència i al Centre de dia van fer un mural amb el logotip.

A l'Hospital van participar en diferents accions.

L'Associació de Voluntaris de Protecció Civil d'Amposta estrena hospital de campanya

PROTECCIÓ CIVIL> El primer lloc on el van instal·lar va ser a Lo Riu Sona Festival

L'Associació de Voluntaris de Protecció Civil d'Amposta disposa d'un nou hospital de campanya. L'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, i el regidor de Governació i Festes, Ramon Bel, van fer entrega de l'hospital, el divendres, 10 de juny. "Donarà servei a totes aquelles activitats que es realitzin a la ciutat, en les quals sempre

comptem amb la col·laboració dels voluntaris i voluntàries de Protecció Civil", explicava Ramon Bel, qui detallava que l'hospital de campanya s'estrenaria el dissabte 18 de juny a Lo Riu Sona Festival.

L'hospital de campanya ha tingut un cost de 5.890 euros, prop d'un 85% subvencionats per la Direcció General

de Protecció Civil del Departament d'Interior.

L'Associació de Voluntaris de Protecció Civil d'Amposta dona suport a la Policia Local en la regulació del tràfic en actes locals i s'encarrega de l'atenció bàsica de primers auxilis, entre altres funcions en l'organització dels actes culturals i esportius de la ciutat ■

El DeltaChamber Music Festival recupera els músics internacionals

MÚSICA La formació d'excel·lència agafa embranzida amb la creació del Programa Academy i la continuïtat del Programa Young Talent, a més d'expandir-se a cinc municipis

Del 25 de juliol al 7 d'agost, les Terres de l'Ebre tornaran a ser capital de la música de cambra amb la celebració de la 7a edició de DeltaChamber Music Festival. Una edició que es presenta amb moltes novetats, com ara l'ampliació a dues setmanes, l'oferta de música de cambra a més municipis, la recuperació dels workshops i la creació del Programa Academy.

Sota el nom "Fantasia", la nova edició proposa un repertori per deixar volar la imaginació amb la fantasia, una forma de composició del món de la música clàssica i de cambra marcat per un caràcter improvisatori, tal com es veurà en la trentena de concerts que s'oferiran entre els concerts centrals, els concerts individuals i els concerts DeltaChamber al Territori.

Louis Spohr, Robert Schumann,

Wolfgang Amadeus Mozart... El repertori escollit inclou un ampli ventall de composicions d'un gran virtuosisme que traslladarà als assistents a un món irreal, acolorit i melodiós. Un programa exquisit que anirà a càrrec d'un elenc d'11 músics de prestigi internacional, acompanyats de cinc joves músics talentosos.

MÚSICA DE CAMBRA EN ESPAIS SINGULARS

La 7a edició proposa un programa de 30 concerts distribuïts en cinc municipis de les Terres de l'Ebre. Amb seu principal a Amposta, el festival repeteix per segon any consecutiu a Tortosa i, per primera vegada, arribarà a Ulldecona, Flix i Deltebre com a part del projecte DeltaChamber al Territori, sent aquesta una iniciativa que pretén apropar la música de cambra d'alt nivell a diferents

indrets. Per la seva banda, i després de l'èxit de les passades edicions, el format "un oient - un músic" tornarà a portar una vintena de concerts individuals a dos espais sorprenents: a la celòquia del Castell d'Amposta, recent recuperada i amb una ubicació privilegiada a la façana fluvial, l'1 d'agost, i a l'Oficina Municipal de Turisme d'Ulldecona, el 2 d'agost.

Pel que fa als icònics concerts centrals, aquests tindran lloc el 5 i 6 d'agost, al Museu de les Terres de l'Ebre a Amposta, espai que s'intervindrà amb el projecte que resulti guanyador del 4t Concurs d'Arquitectura Efímera que convoca el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya Demarcació de l'Ebre. Com a novetat d'aquests concerts, cal destacar que l'acurada selecció del repertori s'acompanyarà amb la delicada actuació de l'ampostina Cristina Porres Mormeneo, primera ballarina de ballet del Royal Ballet Fehérvár, a Hongria.

Amb l'objectiu de donar veu als compositors del territori, el festival encarrega cada any una obra original o un arranjament a un compositor de les Terres de l'Ebre. La 7a edició del festival comptarà amb un arranjament sorpresa a càrrec del compositor rapitenc Antoni Josep Albuquerque i Subirats, qui ha compost música de cambra, cobla, orquestra i banda, rebent encàrrecs de prestigiosos solistes i grups de cambra de tot el món.

FORTA APOSTA PER LA FORMACIÓ D'EXCEL·LÈNCIA

Des dels seus inicis, el festival ha impulsat la promoció del talent jove a

través del Programa Young Talent, que dona l'oportunitat a joves músics del país a conivir i participar en els concerts centrals de música de cambra amb els solistes del festival, i amb les despeses de participació cobertes.

Amb la intenció de reforçar el seu compromís amb la formació dels joves talents, el festival crea un nou projecte pedagògic, el Programa Academy. En aquest cas, els joves músics poden formar-se i conivir amb alguns dels solistes del festival, també amb les despeses de participació cobertes. El dissabte, 30 de juliol, a La Lira Ampostina, a Amposta, es realitzarà l'audició per seleccionar els participants del Programa Young Talent i del Programa Academy 2023. Les inscripcions estaran obertes fins a l'11 de juliol, a les 15 h. Les bases i el formulari d'inscripció estan disponibles a la web.

ES RECUPEREN ELS WORKSHOPS

Després de dos anys on el format de festival va haver d'adaptar-se a la pandèmia, la 7a edició obre de nou la porta als workshops multidisciplinaris, d'entrada lliure i per a tots els públics. Les places són limitades i s'ha de realitzar inscripció prèvia enviant un correu a info@deltachambermusicfestival.com.

Per als workshops, el festival convida a experts d'altres disciplines que puguin enriquir la formació i salut de qualsevol músic, a l'hora que sumin i traslladin a les persones participants la importància de mantenir un cos sa a partir de la motivació com a motor per emprendre qualsevol activitat física ■

El cartell

Com cada any, l'Escola d'Arts i Disseny (ESARDI) d'Amposta selecciona entre el seu antic alumnat un jove dissenyador gràfic del territori perquè creï la imatge gràfica de l'edició en curs. Enguany, el cartell és obra de la dissenyadora gràfica Anna Pellicer ■

Gent

Història de vida de Francisco Pagà

REPORTATGE > Toni Espanya ens ofereix una biografia completa de l'ampostí Francisco Pagà Magriñà

Francisco Pagà Magriñà. Va nèixer el 6 octubre de 1928 a les 22 h, al Carrer Castell, actualment Carrer Sant Sebastià. Al costat del Pont Penjant. El seu pare va ser Josep Pagà Pla, nascut a Jesús i Maria (1889), tot i que es va criar a una barraca a Balada, on la família es va traslladar per treballar de jornalers a la finca del Figueró. Va viure fins als 88 anys i durant la seua llarga vida va treballar també de camàlic, de segador de blat, de regador del sindicat i de pescador a l'Encanyissada. El pare era molt hàbil en la pesca i la caça i quan no hi havia feina remunerada, a casa no feia falta mai peix i carn de caça en abundància. Francisco recorda que li agradava fumar en pipa i que a vegades quan no tenia tabac, fumava fulles de carxofa seca o d'estepa. També tenia inquietuds socials i va estar afiliat a Unió de Rabassaires, el que li costà està tancat a la presó de Tortosa unes setmanes per disputes entre faccions afins a la República. El pare explicava a la família que va pujar enganyat al camió que el va portar a la presó del Rastre de Tortosa, fent-li creure que li feien el favor de pujar-lo a Amposta des de l'Encanyissada.

La mare es deia Cinta Magriñà Casanova i va nèixer a un mas a la Carroba (1891). Va conèixer al seu home Josep, mentre este feia la mili a Tortosa. Va criar 4 fills, tot homes, José (1916), Jacinto (1921), Francisco (1928) i Salvador (1931). Va morir amb 100 anys i 3 mesos a Amposta.

La mare venia taus, rates de camp, al mercat a 6 pessetes. Les pelava i les embolicava amb una fulla de col. Francisco i sun pare sortien a caçar-les. Explica que taponaven les entrades dels caus amb brossa. Després omplien els conductes amb aigua i en escapar per l'únic forat que quedava lliure les agafaven. En alguna nit bona podien agafar fins a 100 animals. Això era una activitat que es feia quan no hi ha treball a l'arrossar o a l'obra. També l'ajudava a pescar anguiles, tenques i llissals als desaigües amb ventrols. I de tant agafaven clòtxines gegants de fons fangós dels canals que cuinaven, tot i que tenien un gust molt dolç.

Francisco se'n recorda del bombardeig del Pont pels avions alemanys i italians. Ell tenia 10 anys, però manté vius alguns records com la mort de tres noies del seu carrer, de la família

Jornet (Rafel lo Frare) per les bombes desviades en l'atac del Pont o la imatge dels milicians republicans atrinxerats al Pont, disparant amb escopetes de caça contra les tanquetes franquistes. Diu que s'escapava de casa a mirar el que passava pels carrers, sense por al perill i d'amagat de sa mare.

A l'any 1938, quan la guerra s'apropava a Amposta i van començar els bombardejos a la ciutat, la família es va refugiar al Mas de Dalmasses, prop de l'Encanyissada, on el pare pescava i estava més prop de la feina, junt amb altres famílies desplaçades.

En un moment donat el pare va decidir que havien de fugir a l'altre costat de riu, al recer de la protecció de l'exercit de la República. Va prendre un barquet de l'Encanyissada que va carregar dalt d'un carro junt amb les poques coses que tenien, i tota la família. En arribar prop d'Amposta, amb la puntona, van travessar el riu fent varis viatges. Van fer cap al Lligallo del Gànguill. Anaven tota la família menys el germà gran José, que estava fent de soldat republicà.

Van fer cap a la finca del Torro al Prat del Llobregat, on van estar uns tres mesos. Era una vaqueria, prop dels camps d'aviació dels diferents països que participaven en el conflicte bèlic. Recorda que un noi anomenat Rogelio Rallo de l'edat de sun germà Salvador, va patir un accident amb una vagoneta de fems que li va tallar els dits d'una mà. Explica també d'aquelles setmanes, que sa mare el va enviar caminant al poble del Prat per veure si podia aconseguir alguna cosa de menjar. De camí va reconèixer el seu germà Salvador, al que uns carabiners l'havien separat de la família dos setmanes abans, ja que tenien ordres d'agrupar tots els nens petits que veiessin sols. La mare en veure a Salvador va arrancar a plorar recorda emocionat Francisco.

Quan els bombardejos franquistes van començar també al Prat van marxar a Barcelona. Recorda refugiar-se al refugi antiaeri de la Plaça Monumental. Posteriorment van fer cap a Figueres des d'on van creuar cap a França, per la Jonquera i el Boulu, forçats per la militància sindical del pare. Van estar 1 any al camp de concentració de Clearmond-Ferrand, vivint dins d'un caserna militar en runes. Explica que

sun germà Sinto, adolescent llavors, va tenir un greu accident jugant amb una amiga quan s'acaçaven. En tancar una porta precipitadament ella, se li va clavar un picaport al costat que li va estar a punt de costar la vida.

En tornar de França, explica Francisco que a la casa que tenien al Carrer Cànovas li feia falta gairebé tota la teulada, perquè els ho havien pres les teules per refer altres cases. A la volta, la família va intentar tornar a la normalitat però no va ser fàcil. Eren temps de molta gana i el jove Francisco sortia de casa intentant aconseguir carlotes de cavall, alguna patata, o una col per matar la gana. L'arròs i l'oli eren bens molt preuats que estaven a l'abast de molt poques famílies.

El germà gran, José, a qui la mili el va agafar de ple quan va esclatar la guerra, el van assignar d'assistent de morters a l'exercit de la República. Va salvar la vida miraculosament en esclatar un obús que un company va posar malament al morter. Van morir els seus dos assistents i ell va quedar malferit i amb metralla per tot el cos però va sobreviure. Posteriorment, Un cop perduda la guerra, el van destinar a treballs forçats com a castic. Entre mili, guerra i treballs forçats, va dedicar 7 anys de la seua vida. Francisco explica que sun germà va jugar de porter amb el CF Barcelona, el Saragossa i el Terol mentre treballava per als franquistes. José, després de la guerra va entrar a treballar a l'ajuntament d'oficial primera, fins que l'alcalde José Porres, el va acomiadar per donar la seva plaça a un veterà de la División Azul en tornar del front rus lluitant al costat dels alemanys. Va marxar a Suïssa on va estar uns anys. Posteriorment va tornar a Amposta i es va posar a treballar de camàlic a la Camara. El 1970, quan José Fàbregas va ser nomenat alcalde, va reingressar un altre cop com a treballador municipal. Es va casar amb Fina Domènech, i va tindre dos fills Jose Juan i Sefa.

El segon germà, Sinto que es va dedicar a fer de pagès es va casar amb una vídua, Fina Pallares (l'Espardenyera). No van tindre fills.

Salvador, el més menut, va treballar a la gasolinera de Benet, però la seua passió era l'arqueologia. Va ser un dels ajudants autodidactes del professor Es-

Francisco i Salvador Pagà amb la mare al camp de concentració de Clermond-Ferran.

teve Gálvez, fundador del Museu de les Terres de l'Ebre d'Amposta. Salvador, es va casar amb Dolores Navarro i va tenir tres fills Salvador, Manel i Jacinto.

Francisco va anar a les Escoles Públiques poc temps. Només un any en tornar de França. Recorda que tenia un mestre coix que es deia Don Emilio, molt religiós. Al poc va haver de deixar el col·legi per ajudar a l'economia familiar. El primer treball que va tenir va ser d'aiguader per als treballadors de la via de Valdezafan, a la partida

Francisco carregant carn a l'escorxador.

de les Comes. L'enviaven a buscar els cartutxos de pólvora i els fulminants a un magatzem que tenien a la Torre de la Carroba. Explica que Francisco Chelín era l'encarregat de les colles que treballaven per la companyia ferroviària. Allà va tenir un accident quan portava 3 pics carregats a l'esquena, ja que un li va caure i se li va clavar a la cama i la va deixar una gran cicatriu que encara conserva avui. El metge Barrena el va curar i li va cosir la ferida.

Tot i això, la seua feina principal de jove era a la ribera, plantant o segant. Va començar donant garbes per després treballar a estall. Hi havia varies de colles Mundo, Pataca ... Explica que l'antic 4 Cantons (actual pastisseria Alemany) es posaven els jornalers que volien treballar. Els patrons o els caps de colla passaven per allà per contractar-los verbalment. La mare li preparava la berena, unes pataques dins una fiambra i amb una mica de sort una sardina per compartir.

Va fer la mili a Jaca, amb 20 anys, a l'escola de muntanya militar, on va

estar 18 mesos i va aprendre a esquiar. Explica que estava a la companyia de transmissions, on va li van ensenyar llenguatge morse i a arranjat les línies de comunicació. També feia de mulero tenint cura dels animals. En tornar de la mili, el 1951, amb 23 anys, va contreure la febre maltesa i va estar molt greu. Gràcies a l'ajuda de Culderó, amic de la família, va aconseguir medicaments per combatre la malaltia.

Es va casar el 1955 amb Maria Cinta Regolf Roiget (1930, Amposta). Ella treballava a un magatzem on cosien sacs propietat de Manolo Pujol, situat entre la Lira i la Clínica. A Francisco el van llogar una temporada per treballar-hi i allà es van conèixer. Era també de família pagesa. Es van posar a viure al carrer Lepanto. Recorda que el lloguer era de 100 pessetes mensuals. Després de casada, Maria Cinta, va entrar a treballar a la Càmera també cosint sacs.

Va ser en aquella època que va començar a anar de jornalera a França, a la Camarga. Anava amb un grup nombrós d'homes que s'anomenaven la colla dels 100. En realitat eren 4 colles de 25 homes, cadascuna amb nom propi: Triats, Gabardina, Camàlics i Pataca. Cada colla era independent i a l'hora del treball, es dividien en dos grups de 12 homes i un que els coordinava. Estaven allotjats en masos que els llogaven per plantar arròs i birbar. Després tornaven a baixar per la sega al Delta. De vegades es quedaven unes setmanes més després de la plantada a recol·lectar lavanda (espígol). Els llocs més habituals de residència eren Nîmes, Tarascon, Arles, Saint Buc, La Gambana, ... En aquest període va tenir un accident important, en bolcar una carreta en la que anaven tota una colla i quedar-li un peu atrapat baix una roda. Recorda que Galdiri (Joan Salvadó Arrufat) també era de la mateixa colla que ell, la de Pataca. Era un any més gran i de ben jove ja li agradava parlar de política. Aquesta transhumància laboral la va fer durant 7 o 8 anys. Sempre el mateix itinerari, en acabar la campanya de sembra del Delta marxaven a França i a vegades a Lleida. Quan no hi havia feina, a l'hivern, es dedicava a fer de manobre per varis constructors, principalment per Pepito Pallares.

A començaments dels anys 60 es va posar de camàlic a la Camara, on treballava un germà gran José. Explica que en temporada hi havia fins 50 persones traginant sacs, tot i que fixes tot l'any uns 15. Francisco va entrar com a treballador de temporada i a l'hivern ho complementava netejant desaigües. Es posaven descalços, calçotets de vieta i una falç a la mà i anaven a estall. Podien arribar a estar 3 hores sense sortir de l'aigua. Posteriorment va entrar com a

treballador fixe de la Camara. Feien apilaments de sacs - mantos - en deien, de fins 15 metres d'alçada. Els sacs anaven de les assecadores a les piles, i d'allà els carregaven en petits camions Ebro on els apilaven dins els magatzems. Lo pes mig d'un sac era de 75 kgs. Francisco va estar uns 15 anys treballant de camàlic. La feina de camàlic tenia un cert risc i posa com a exemple un incident que va patir un amic seu, Anieles casat a Sisca la Cosa, amb una elevadora de sacs que li va caure damunt des de 7 o 8 metres. Les ferides que li va provocar li van causar la mort al poc temps.

Va ser en este període que es va fer la casa on viuria la resta de la seva vida amb la seva dona i els seus fills. Va comprar un solar per 45.000 pessetes a Valletes, amb l'ajuda del seu germà Sinto. Francisco explica orgullós que els fonaments els va fer ell, i la resta li va fer Pallarés el constructor. Aquí es van criar els seus dos fills Francesc (1957) i Josep Maria (1964), els quals a la vegada el van fer iaio de 3 nets. Ferran i Laia, fills de Francesc, i Llorenç, fill de Jose Maria.

El 1976 Francisco entra a treballar a l'ajuntament de la ma del seu germà Jose que ja hi treballava des del 1970. Va estar 17 anys repartint carn de l'escorxador municipal a les carnisseries d'Amposta. Tres dies a la setmana repartia i la resta estava a la brigada. Fins al 1993 que es va jubilar.

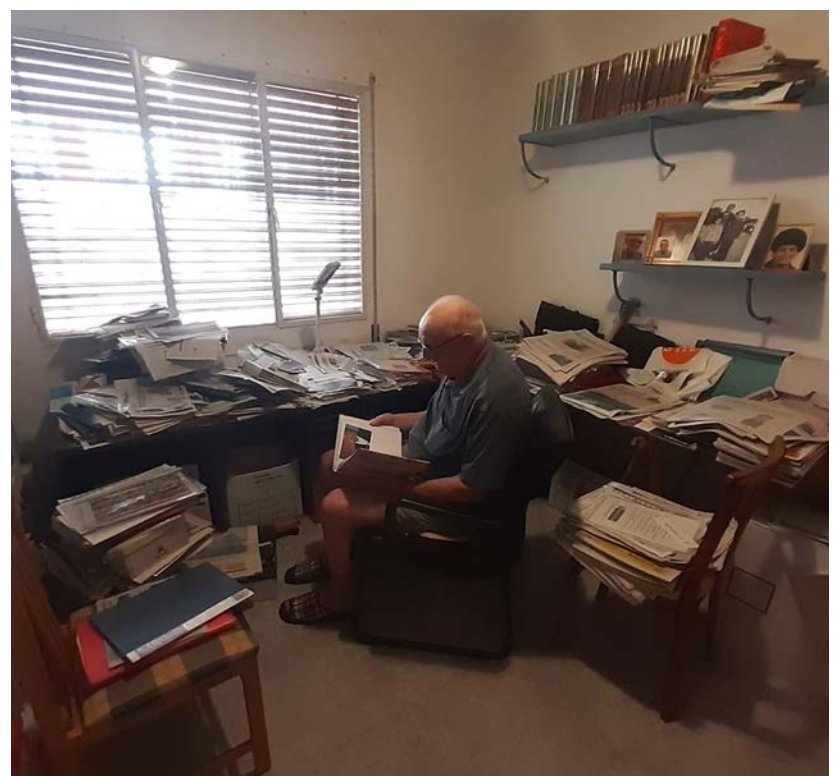
Durant aquest període, i en caps de setmana, també va estar d'acomodador al cine del Sindicat durant 4 o 5 anys. Juanito Seguí, l'encarregat el va contractar. El propietari era un tal José

Panadés. Francisco explica que s'ho va deixar perquè va tenir un desencontre amb Panadés i que com era una feina que feia de més a més, no la necessitava.

També va fer de geganter. L'any que es van les Fires d'hivern a les Cases Barates, sent Pedro Margalef alcalde (1965-1970), Benjamin Bertomeu (Guindón) li va proposar sortir per primera vegada. En aquell moment encara treballava de camàlic. En aquella època cobraven 250 pessetes (menys de 2 euros) per sortida fins a les 5000 (30 euros) que cobrava en el moment que es va jubilar.

Francisco Pagà, te una altra faceta que el defineix, el de col·leccionista de reculls de premsa, escrits i articles sobre qualsevol temàtica relacionada amb Amposta. Curiosament Francisco no ha après mai a llegir tot i la seva passió per conèixer la història amb detall de les coses que li interessin. Possiblement, avui dia li haurien diagnosticat una dislèxia i amb un bon tractament s'hagués pogut desenvolupar com qualsevol altra persona. Ell ha desenvolupat un sext sentit per compensar aquesta mancança, i a través de la seva aguda mirada ha après a escutar els seus interlocutors intentant discernir que de veritat i que de fabulació hi ha en tot allò que escolta o li expliquen. Aquesta actitud barreja de malfiança i curiositat es el que defineix el caràcter de Francisco Pagà Magriñà, un ampostí de 94 anys que estima profundament la seua ciutat, la seua família i que ha tingut una vida digna de ser explicada ■

ANTONI ESPAÑA FORCADELL

Francisco Pagà al seu estudi, envoltat d'una multitud de llibres i retalls de diari.

Valeska Talarn, protagonista de l'agenda cultural de juny

AGENDA CULTURAL > Valeska va ser una de les primeres persones transsexuals als setanta

Valeska Talarn va néixer l'any 1950. El 1966, abans de complir 16 anys, se'n va a viure amb la seva família a Offenbach, a Alemanya. Des que mort la seva mare, la família es desestructura i ella i sa germana M. Carmen han de fer-se càrrec de mantenir-la. És per això que, durant els anys següents, acaba treballant en sectors diversos, des de modista, a artista d'espectacles de cabarets.

Valeska va ser una de les primeres dones transsexuals del territori, fet que va marcar molt la seva vida. També en una Alemanya en què comencen a fer-se visibles les primeres mostres de diversitats de gènere.

El 2005 Valeska va comprar un habitatge a Amposta, on vindria sovint amb el seu marit. El 2018 va morir a casa seva, a la seva estimada Amposta.

Aquest mes de juny, Valeska Talarn és la protagonista de l'agenda cultural de l'Ajuntament d'Amposta, en homenatge al seu paper transgressor i activisme a la dècada dels setanta.

Durant tot l'any, l'agenda cultural dedica la seva portada a una dona destacada de la nostra ciutat, donant a conèixer així la vida i obra d'aquestes ampostines.

El mes de juliol serà el torn de l'esportista olímpica Aina Cid ■

Has d'anar a la platja de l'Eucaliptus?
Tingues en compte això!

- Pesca**
De 20h a 8h a qualsevol lloc
De 8h a 20h només en les dues zones delimitades
- Gossos**
A l'estiu i a Setmana Santa, ves a la zona delimitada. Recull els excrements. Porta'l lligat
- Aparcament**
Deixa el teu vehicle a les zones delimitades
No pots estacionar a qualsevol lloc
- Pernoctació**
No es pot acampar ni passar la nit a la platja
- Escombraries**
Emporta't a casa els residus que generis.
La platja no és el teu abocador

Quan vagis a la platja, sigues responsable. Entre totes i tots, Cuidem Amposta

*Normativa inclosa dins l'ordenança d'ús de les platges d'Amposta

Cultura

Mari Chordà rep la Creu de Sant Jordi

RECONeixEMENTS > La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o entitat per part de la Generalitat de Catalunya

L'ampostina Mari Chordà és una de les reconegudes aquest 2022 amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. Unguàrdó que vol ser un reconeixement a la trajectòria de l'artista ampòstina, que destaca en diferents disciplines com l'art, la pintura, la poesia o l'escriptura. La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya.

El treball de Chordà en aquests camps és indistriable de l'activisme feminista, del qual és una pionera i referent històrica. Les seves obres revelen un interès permanent per fer valdre l'expressió visual de la sexualitat femenina lliure, l'experiència de la maternitat i el compromís en la reivindicació de la igualtat de drets per a les dones i col·lectius LGTBI. Vinculada a l'espai Ca la Dona, el 2015 va exposar a la Tate Modern de Londres i el 2021 a la galeria Mayoral de Barcelona i París.

El Govern, a proposta de la consellera de Cultura, ha acordat concedir la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya 2022 a 20 personalitats i 10 entitats que, pels seus mèrits, han

prestat serveis destacats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el pla cívic i cultural. També han rebut el guardó Estopa, l'actriu Carme Elias, el pallasso Tortell Poltrona, la Companyia Elèctrica Dharma o la Fundació del Gran

Teatre del Liceu, entre altres. L'acte de lliurament se celebrarà el dia 11 de juliol a les 19 hores al Teatre Monumental de Mataró.

Aquesta distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les perso-

Mari Chordà, premi GAC

Durant la 15a Nit del Galelisme també va reconèixer Mari Chordà amb un premi GAC a l'artista consolidat per l'exposició "Una artista feminista pionera", que va presentar la galeria Mayoral.

Els premis, impulsats per les associacions Galeries d'Art de Catalunya i Art Barcelona també va premiar col·leccionistes com Tatxo Bonet, la crítica Conxita Olivero, entre altres, la revista Bonart ■

nes naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, sigui física o jurídica ■

+ ORGÀNICA - RESTA

Ajuntament d'Ampostà

cuidem ampostà

Reciclant bé cuidem el medi ambient i estalviem!

Quant paguem a Ampostà per la fracció resta si no reciclem bé? El 2019, prop de 225.000 €.

Any	Import (€)
2010	55.500
2011	54.700
2012	52.800
2013	47.700
2014	46.600
2015	46.400
2016	46.100
2017	46.200
2018	45.800
2019	41.900

Entre totes i tots, cuidem Ampostà!

Què podem fer per pagar menys? Reciclar bé l'orgànica!

1000 KG d'orgànica = 30-40 € d'ingressos públics

*Import calculat en funció de les tones de resta generades el 2019
**Evolució del canon de resta de l'Ajuntament de Residus de Catalunya (RtC)

SI ETS VÍCTIMA DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

Ajuntament d'Ampostà

#NoEstàsSola #JoActuo

Mossos d'Esquadra
977 28 04 00
mosos.atenciovictimas@gencat.cat

Per emergències
112

Servei d'intervenció especialitzada en violència masclista (SIE)
977 70 01 68
977 70 12 74
siete.ts@gencat.cat
de dilluns a divendres
09:30h a 14:00h i de 16:00h a 19:30h

Si detectes una situació de VIOLÈNCIA MASCLISTA ACTUA!

Establiment segur contra la violència masclista.
Si aquests dies de confinament sents que casa teva deixa de ser un espai segur per a tu o els teus fills i filles, et podem AJUDAR

SIAD Montslà. Servei d'Informació i atenció a les dones
977 70 74 96
siad@montsia.cat
de dilluns a divendres
09:30h a 14:00h

Línia d'atenció contra la violència masclista
Telèfon: 900 900 120
WhatsApp: 671 778 540
900900120@gencat.cat

Un llibre reivindica la vida de la pintora i activista ampostina Mari Chordà

LLIBRES> La professora Núria Gil és autora de l'obra que es va presentar a Amposta, el 21 de maig

La professora de la URV, Núria Gil, va presentar 'Història de vida de Mari Chordà' (Publicacions URV i Universitat de Barcelona). El llibre, presentat al Casino d'Amposta el passat 21 de maig, repassa cronològicament les vivències de la pintora, escriptora i activista feminista ampostina, des de l'àmbit personal i familiar fins a la seva obra artística. Gil reivindicava la publicació "com una eina de transmissió dels valors de lluita col·lectiva" que representa Mari Chordà, sobretot entre el jovent que creix en un "mon individualista". Chordà és un referent per a Gil, "per la seva valentia, per marxar a París de jove, per les obres tan atrevides que va fer quan encara manava el franquisme i per la seva implicació amb el teixit cultural d'Amposta".

L'ampostina Mari Chordà ha complert vuitanta anys i és ara quan està rebent grans reconeixements. És autora d'obres com "Vaginals" (1966), exposada al Museo Reina Sofia, o "Coitus Pop" (1968), exposada al Museu d'Art Contemporani de Barcelona. "Tenia una gran trajectòria, però l'èxit li està arribant ara. Manté una vitalitat exemplar i l'esperit de lluita dels anys setanta,

La pintora i activista Mari Chordà i la professora Núria Gil a la presentació del llibre.

amb una manera de defensar els drets molt fèrria. Ho està gaudint tot molt ella també", apuntava l'autora del llibre.

La professora Núria Gil destacava que "els reconeixements a Mari Chordà continuen en altres àmbits i tant de bo arribi als graons més alts de la Generalitat", així com que cal donar visibilitat a la tasca de totes les dones, "les que tenen una trajectòria important i les que no".

Mari Chordà era la petita de tres

germans d'una família de comerciants benestants i va endinsar-se en el món de la pintura a través de Marisol Panisello, artista ebrenca amiga de la família amb qui va compartir una etapa en què estava tancada a casa per un mal d'esquena. Tot i que primer va estudiar magisteri, va aconseguir estudiar Belles Arts a Barcelona i va viatjar molt jove a París, on va descobrir una nova forma de vida i va conèixer els referents artístics de l'època.

La seva vida va ser a cavall d'Amposta i Barcelona, on va fundar l'editorial feminista la Sal i el bar-biblioteca amb el mateix nom. A la capital del Montsià va fundar l'espai lúdic i cultural La Llar, encara en actiu, un referent artístic i cultural durant els últims anys de la dictadura franquista. Chordà sempre ha estat vinculada a Amposta, on els seus predecessors van fundar la botiga Casa Chordà, també coneguda com a Cal Rifaire ■

Tota l'actualitat de la Piscina Municipal d'Amposta al teu mòbil!

Nou canal de Whatsapp

Agregar a Agenda de contactes el telèfon de la Piscina Municipal

663 59 94 14

Enviar-hi un missatge de WhatsApp amb la paraula:

"ALTA"

«Reivindicar Arbó és garantir que es llegeixi i es pugui estudiar»

ENTREVISTA A JOAN ANTONI FORCADELL, EDITOR DE 'TOTES LES NARRACIONS DEL DELTA'

El filòleg ampostí Joan Antoni Forcadell és un gran sabedor de l'obra de Sebastià Juan Arbó, per això és ell qui ha tingut cura de la publicació de 'Totes les narracions del Delta', un llibre editat per Proa que recull aquelles narracions, publicades i inèdites, amb què Sebastià Juan Arbó va crear el mite del Delta de l'Ebre. En aquesta obra trobem relats com «Felita» o «Segadors i orenetes» que evocuen la cruesa de la vida de les classes humils de l'època, amb un èmfasi especial en la ruptura de la innocència i les situacions d'explotació, alhora que contes més pintorescos com «La figuera maleïda». Parlem amb Joan Antoni Forcadell d'un llibre que promet ser una porta d'entrada per aquells que encara no hagin llegit a Arbó.

AL PRÒLEG, LLEGIM A ARBÓ DIENT QUE MOLT A DESGRAT SEU, HAVIA RENUNCIAT A PODER ESCRIURE CONTES. TU QUE ETS SABEDOR DE LA SEVA BIOGRAFIA I OBRA, PERQUÈ PENSES QUE CREIA QUE EL RELAT BREU NO ERA EL SEU GÈNERE?

De vegades un no sap que té una virtut fins que no li assenyalen des de fora. Crec que a Arbó li va passar això: arran d'una crítica a La Vanguardia Española d'un fragment de les seves memòries es va decidir a conrear de manera més intensa el gènere. El conte era un format literari ideal per fer difusió de l'obra d'un autor a l'època, tant a través de la premsa com per la ràdio, però Arbó no hi estava avesat. Probablement cregué que el seu major potencial estava en l'àmbit novel·lístic, i més tard, en els gèneres assagístics. Això no vol dir que no hagués escrit contes prèviament: tenim alguna mostra de narrativa breu als anys 30, alguns contes a Destino a la immediata postguerra d'ambientació urbana..., i de fet, molts dels contes que publica finalment l'any 1965 a Narracions del Delta són relats que ell havia concebut originalment com a contes, malgrat que els va inserir en el decurs de novel·les majors com Terres de l'Ebre o Camins de nit. Són obres, a més, que beuen molts cops de

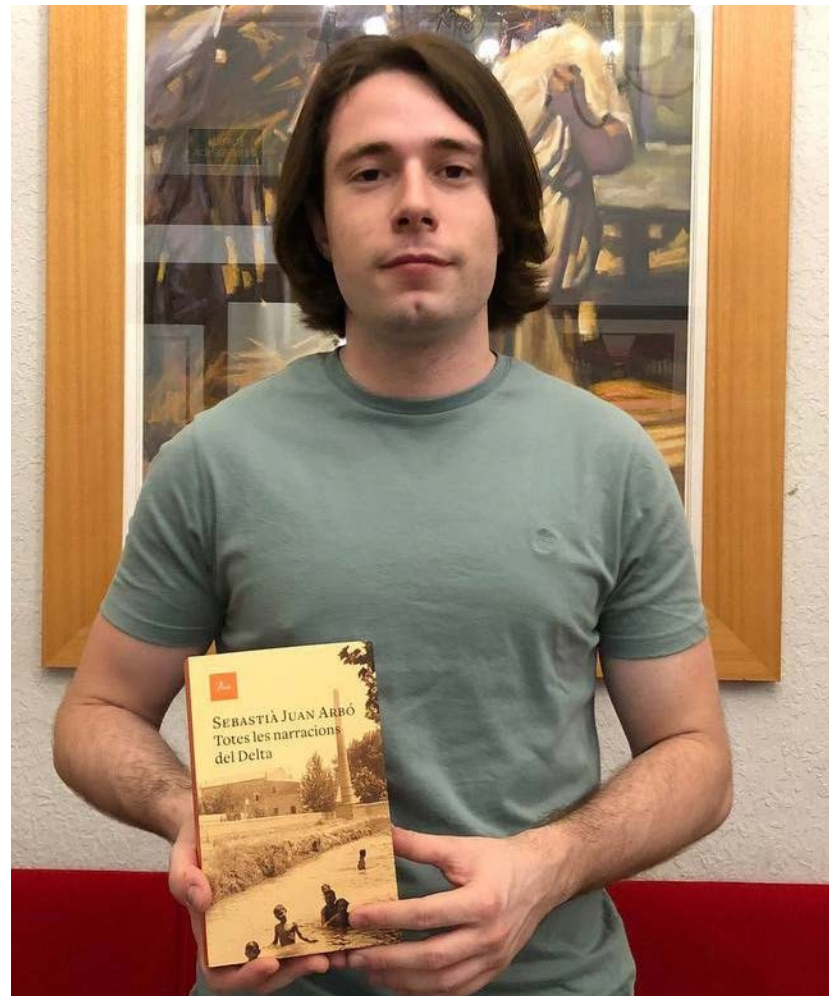
tot un substrat folklòric i d'una tradició oral que és ben present en moltes de les situacions i personatges que dibuixa. La unitat de transmissió d'aquestes històries és la narració breu, i Arbó, malgrat que no se n'adonés, ja era un gran autor insospitat de narrativa breu abans de començar a escriure contes pròpiament dits.

UNA CRÍTICA SOBRE EL SEU LLIBRE 'LOS HOMBRES DE LA TIERRA Y EL MAR' EL FA CANVIAR DE PENSAMENT...

En aquesta crítica Fernández Almagro li assenyalava que un dels capítols del seu primer volum de memòries funcionava literàriament com un conte. I és cert: ficcionalitzada, "El meu cosí Quico" no desentonaria al costat de qualsevol altre dels contes arbonians. Aquesta va ser l'espurna de les posteriors Narracions del Delta. I va ser una sort. Gràcies a això ara podem llegir tot un seguit de narracions que són representatives no només de la seva evolució com a narrador al llarg del temps, sinó també dels seus valors literaris, que mereixen tota l'atenció crítica, al nivell dels grans narradors de la literatura catalana del segle XX.

ARBÓ BASTEIX 'NARRACIONS DEL DELTA' AMB FRAGMENTS D'OBRES QUE ENCARA NO HAVIA PUBLICAT, PERÒ ARA, A 'TOTES LES NARRACIONS DEL DELTA', PODEM TROBAR ALGUNA COSA MÉS QUE EN AQUELLA PRIMERA EDICIÓ. QUÈ HAS AFEGIT?

Això ens podria portar a pensar que Narracions del Delta està pensada com una antologia, i no és així: són contes. Ho veiem amb "La Pigada", per exemple; sabem que l'havia escrita l'any 1935 de manera simultània a Camins de nit, i que decideix incloure-la en aquesta novel·la; tanmateix, quan un la llegeix, s'adona que és una mena d'apèndix. Les referències al "tio Jaume" que trobem a L'espera de 1967 provenen de la redacció prèvia modificada del conte "Mentre es passa el riu" de Narracions del Delta. I en podríem fer un llarg catàleg. Narracions del Delta es va publicar simultàniament l'any 1965 en català i en castellà. Quan es publica en castellà,

Joan Antoni Forcadell amb 'Totes les narracions del Delta'

però, apareix amb l'afegit de 3 contes que se segueixen reeditant en la mateixa llengua, però que mai torna a publicar en català. Totes les narracions del Delta inclou les traduccions d'aquests contes, a més de 3 contes completament inèdits localitzats a partir de la investigació a l'Arxiu Comarcal del Montsià, i un conte desconegut per al públic general publicat a la premsa a l'època, que és "El vell merendero".

«De vegades un no sap que té una virtut fins que no li assenyalen des de fora.»

COM A FILÒLEG, QUINA HA ESTAT LA TEVA TASCA?

Són dues fonamentalment. D'una banda, aplegar tot el conjunt de narra-

cions en les diferents edicions, reparant les errates i errors (que passen desapercebuts si no es compara una versió amb l'altra), i estudiant els originals autògrafs. De tots els contes s'ha tingut en compte totes les versions existents, tan publicades com en versions de documents de treball. D'altra banda, s'ha regularitzat el text dels diàlegs, comparant les versions publicades amb els originals, perquè la parla dels personatges es correspongui amb la de la gent del Delta. La majoria de vegades els editors tendien a eliminar aquests trets característics, i en aquesta edició els hem restituit, malgrat que els puristes no els considerin normatius.

ETS UN GRAN CONEIXEDOR DE L'OBRA D'ARBÓ: TU SAPS COM ERA LA SEVA CAL·LIGRAFIA, SI ESCRIVIA A MÀ O A MÀQUINA, EN CATALÀ O

CASTELLÀ... QUÈ ET TROBES TREBALLANT AMB ELS ORIGINALS?

Arbó sempre escrivia a mà; encara que corregís les versions mecanoscrites, aquestes còpies les encarregava a copistes professionals. Hi ha originals d'aquestes obres en català i en castellà; els inèdits són tots en castellà perquè pertanyien al projecte de Nuevos Relatos del Delta, que mai va arribar a publicar. L'obra d'ambientació deltaica solia escriure-la originalment en català; és probable que si aquesta relació es trenqués en algun moment, sigui per qüestions de viabilitat econòmica. Arbó produïa diverses versions de les seves obres; les revisava de manera constant, fins i tot quan ja estaven publicades, i per bé que no les hagués de reeditar. Quant a la lletra, si em permetes l'acudit, "cal·ligrafia" es defineix com "l'art d'escriure amb un bell caràcter de lletra". Aquest no és el cas d'Arbó; la seva lletra és complexa, horrorosa; passaria per taquigràfica, tot i que és estable, regular. Costa d'entrar-hi, però quan un aprèn com funciona, la feina es fa relativament senzilla.

HI HA CONTES DE DIFERENTS ETAPES DE L'ESCRITOR?

Totes les narracions del Delta ressegueix la producció d'Arbó des de la seva joventut a la seva maduresa literària. Efectivament, funciona com un mostrari dels trets essencials de la seva narrativa. Tot i que no estan ordenats cronològicament, sí que s'hi poden observar diferències molt marcades entre els diferents contes, en el to, en la llengua literària, en la mirada que aplica sobre els personatges i la realitat que els envolta...

CADA PARÀGRAF DE L'OBRA ÉS COM UNA FOTOGRAFIA, COM LA QUE IL·LUSTRA LA PORTADA, PERQUÈ CREUS QUE ARBÓ TÉ TANTA ESTIMA AL DELTA DE L'EBRE?

Seria fàcil dir que Arbó escriu sobre el Delta des d'una testimonialitat directa, però no és així; n'escriu quan ja ha marxat a Barcelona. Tanmateix, és el que coneix i ha viscut, i la seva literatura s'impregna de tot el drama humà que ha contemplat i ha sentit íntimament, tant a la seva família com al seu entorn, tamisat per la lectura dels clàssics que fa en la seva joventut de lletraferit. La portada és un reclam que la nostàlgia ens fa mirar molts cops el passat des d'una visió idealitzada, i per tant, irreal. El Delta d'Arbó no és el de la portada, malgrat de vegades ens ho sembli; és molt diferent: no és un passat desitjable, ni bonic, per més que tingui tota la grandesa de la tragèdia,

i tot l'esplendor del paisatge. És una història de sofriment, de la vida dels homes i les dones que van formar aquest territori com a societat. Si Arbó estima el Delta crec que és perquè admira l'esforç que hi ha al darrera, perquè l'ha vist i l'ha patit.

No obstant això, contemplar Arbó exclusivament com l'autor de les nostres terres és una visió que ens limita moltíssim a efectes de crítica literària i per fer un estudi amb prou perspectiva de la seva producció. Sí que la literatura que s'ambienta al Delta de l'Ebre és la millor que va escriure, però això no desmereix, ni molt menys, per exemple, la seva producció assagística i biogràfica, que el va projectar molt a nivell públic, però que no ha estat pràcticament estudiada.

PAGESOS, GENT GRAN, INFANTS, MARGINATS... SÓN EL FOCUS DE MOLTS CONTES.

Els col·lectius més vulnerables de la societat, i gairebé sense excepció, almenys en la literatura d'ambientació rural. És part de la manera que tenia de mirar la realitat Arbó i de ficcionalitzar-la. Amb el temps aprèn a prendre'n distància, i malgrat que aquests personatges segueixen ben presents, la focalització no és tan dramàtica, és més desenfadada, algú diria que més conformista.

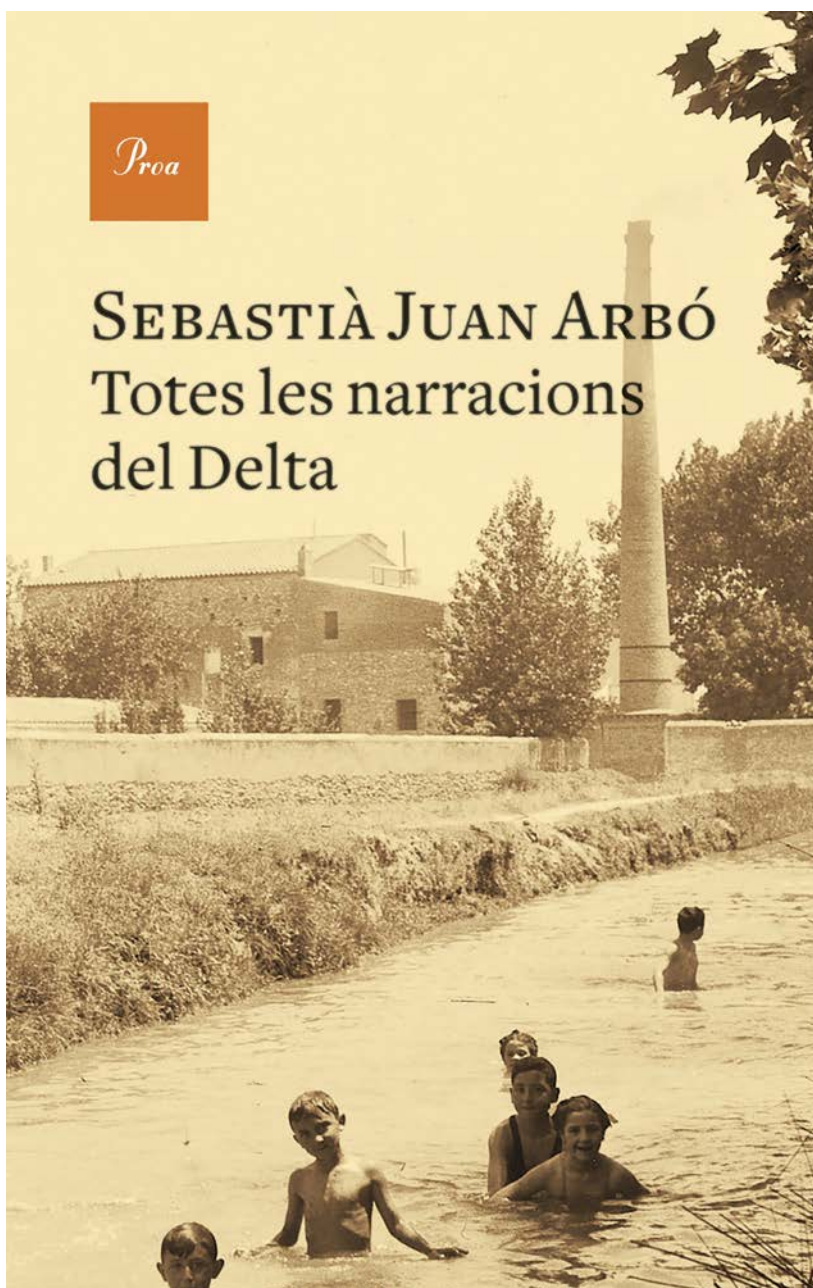
«Si Arbó estima el Delta crec que és perquè admira l'esforç que hi ha al darrera.»

ESTIRANT UNA MICA EL FIL, MOLTS D'AQUESTS RELATS SÓN EL TESTIMONI D'UNA GENT QUE VA PATIR MOLT EN UN DELTA DIFERENT AL D'ARA, PERÒ TROBEM TAMBÉ UN DEIX D'HUMOR I IRO-NIA...

És un contrapunt necessari i que el lector agraeix. Això és l'Arbó sobretot de maduresa, que sap fer una síntesi entre ambdues facetes, la obscura i la lluminosa.

POT SER UNA PORTA D'ENTRADA A L'OBRA DE L'AUTOR PER AQUELLS A QUI ELS FACI RESPECTE?

És part de la voluntat, i la necessitat, de publicar Totes les narracions del Delta. És una oportunitat per a nous lectors d'aproximar-se a la seva literatura, de conèixer-ne els seus codis, i d'aquí, poder saltar a lectures més denses com Terres de l'Ebre o Tino Costa, que són impactants, que causen una ferida emocional, i que mereixen ser estudiades a l'alçada dels grans clàssics de la nostra literatura. També vol ser un reclam per als lectors joves;

amb aquesta obra, els docents tenen a la seva disposició narracions suggeridores, de qualitat literària i que permeten treballar als instituts la seva obra, que segueix sent una assignatura pendent.

TORNANT A LA SEVA FIGURA, CONEIXEM A UN ARBÓ ADMIRADOR DE WILDE, POE, TXÉKHOV, BOCACCIO... HI HA UNA MICA D'AQUESTS AUTORS EN ELS SEUS CONTES?

Les influències d'Arbó són múltiples i molt variades. Era un gran lector dels clàssics, els coneixia i n'aplicava les lliçons a la seva manera d'escriure. Rastrear-ne les influències és tot un repte, perquè se n'han assenyalat moltíssimes, i molt probablement, amb raó quan un es mira la seva biblioteca personal, o les anotacions de lectures que feia d'altres procedències.

ENCARA QUEDA UN LLEGAT EXTENS D'ARBÓ PER DESCOBRIR?

És un llegat immens i que no pot

estudiar un sol investigador, ni un grup reduït, per més que hi dediqui molts anys. És una responsabilitat que tenim els filòlegs, però que també han d'assumir les administracions públiques corresponents. Sense els recursos necessaris, el llegat d'Arbó caurà en l'oblit de manera injustificada, i Totes les narracions del Delta és la prova que d'aquest llegat en poden sortir projectes interessants. Ens queda tota la poesia, el teatre, les biografies breus, altres contes d'ambientació urbana, epistolaris, la biblioteca personal..., tot un univers que reclama mans, filòlegs solvents que l'estudiïn, i un context institucional que en garanteixi la preservació i la difusió. Ara mateix és impensable parlar, per exemple, de digitalització, quan arxius com els de Salvador Espriu o Mercè Rodoreda, per posar dos casos, ens porten dècades d'avantatge. Reivindicar Arbó és garantir que es llegeixi i es pugui estudiar amb totes les garanties ■

ROSER R. CAZORLA

El FesticAM ja forma part de la plataforma estatal REDESCENA

CIRC> El Festival Internacional de teatre i circ d'Amposta ha estat admès com a membre associat de la Xarxa Espanyola de Teatres, Auditoris, Circuits i Festivals de Titularitat Pública

El Festival Internacional de teatre i circ d'Amposta (FesticAM) acaba de ser admès com a nou membre de REDESCENA, la plataforma estatal de la Xarxa Espanyola de Teatres, Auditoris, Circuits i Festivals de Titularitat Pública. REDESCENA és una associació cultural sense ànim de lucre constituïda fa 22 anys, en conveni de col·laboració amb l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música (INAEM) del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports.

“La Red, és un agent articulador rellevant i de prestigi amb interlocució dins i fora del sector de les arts escèniques i de la música, no només en l'àmbit

nacional, sinó també a l'internacional”, deia el director del FesticAM, Jordi Príncep. REDESCENA té com a missió impulsar el sector de les arts escèniques i de la música, fent-ho més accessible a tota la població.

La novena edició del FesticAM es celebrarà del 4 al 9 d'octubre a la capital del Montsià en un nou certamen que reinvoca el paper transformador de les arts en viu des de l'espai públic mitjançant les arts de carrer. Amb aquesta adhesió, el FesticAM continua connectant-se amb el sector professional de les arts en viu en l'àmbit internacional formant part de la Plataforma Arts de Carrer de Catalunya (PAC), la European Festivals

Association (EFA), i ara també, des de REDESCENA. La convocatòria per formar part de la programació oficial per a companyies i artistes estarà oberta fins al 15 de juny.

REDESCENA

La plataforma REDESCENA treballa en la consolidació de les estructures públiques d'exhibició i de producció, garantint una oferta escènica de qualitat, plural i diversa, fomentant la fidelització i desenvolupant audiències i la difusió de noves creacions. En la mateixa línia, tenen com a objectiu generar un espai de reflexió, impulsant la formació, la investigació i les noves tecnologies, per

convertir els teatres i esdeveniments d'exhibició en organitzacions eficaces, eficients i innovadores.

Actualment, REDESCENA compta amb 171 associats, espais d'exhibició d'arts escèniques de titularitat pública de tot el territori nacional. Dins aquesta xifra s'inclouen els principals teatres, festivals i auditoris del país. A més de 15 xarxes i circuits d'arts escèniques de les comunitats autònomes i provincials que aglutinen els seus espais dependents. Redescena és alhora membre de la IETM-International Network for Contemporary Performing Arts, una de les xarxes culturals internacionals més antigues i més grans de tot el món ■

El Festival Internacional de Teatre i Circ d'Amposta, en una foto d'arxiu.

“Erres” de Rubén Grilo omple Lo Pati de lladruacs de gossos

ART> La mostra es podrà veure al Centre d'Art Lo Pati fins al 29 de juliol

Un espai interiorment buidat del tot, només ocupat pels lladruacs dels gossos generats amb ordinadors que, a partir de la intel·ligència artificial, han après a emular aquests sons. A l'exterior del Centre d'Art Terres de l'Ebre—Lo Pati, un conjunt escultòric que representa el títol i el concepte de la mostra. L'artista gallec Rubén Grilo va inaugurar al juny la seva exposició 'Erres'. Una proposta arriscada, segons admet el comissari de la mostra, i que vol experimentar amb el diàleg entre els dos espais per explorar la subjectivitat a través de fenòmens que ha percebut en la seva estada a les Terres de l'Ebre però que el transcendeixen. 'Erres' es podrà visitar a lo Pati fins al 29 de juliol.

Grilo, format a Barcelona i Amsterdam i actualment resident a Berlín, va participar el mes de gener passat en una residència artística a Balada, al delta de l'Ebre. D'allí va treure, en part, la idea per aquest projecte, després de la visita a una gossera. La instal·lació sonora interior ha estat fruit de la col·laboració amb l'artista Robert M. Ochshorn, qui s'ha encarregat d'ensenyar a lladrar una màquina. La reproducció d'aquests sons és l'únic element expositiu a l'interior

de lo Pati.

En canvi, a fora, a les tres façanes de l'edifici, Grilo ha instal·lat peces escultòriques en forma de lletra erra, que donen continuïtat a un projecte seu del 2011. Les ha elaborat amb estructures de metall tubulars i fragments de pantalles de protecció doblegades per aconseguir la representació. La lletra erra, segons l'artista, s'identificava a l'antiga Roma amb la “lletra canina”, pel so que fan els gossos quan lladren.

Erres vol que tots dos espais permetin establir un diàleg, experimentant amb el buidatge físic —però no sonor— de l'espai interior. “Potser tenim una idea de visualitat molt limitada. Potser la tercera peça que no està aquí, que no es veu: el que passa quan es relacionen les peces de dins amb les de fora. Igual que l'Ebre és el del mig: ni el riu ni el mar. La visualitat és més complexa que veure coses amb els ulls. És com ho veiem”, ha reflexionat Grilo al respecte.

L'artista focalitza el seu interès en fenòmens propis del territori que transcendeixen una idea fixada sobre el lloc. També amb voluntat de posar en valor la mescla i la hibridació com a arguments bàsics. En el cas del delta

de l'Ebre, aposta per situar els relats més enllà d'aspectes singulars i pintorescos, amb una noció de territori no estable, lluny de la idea de la puresa, de la mateixa manera que els lladruacs es reproduïen sense depurar sonorament.

“Ha estat una oportunitat no només

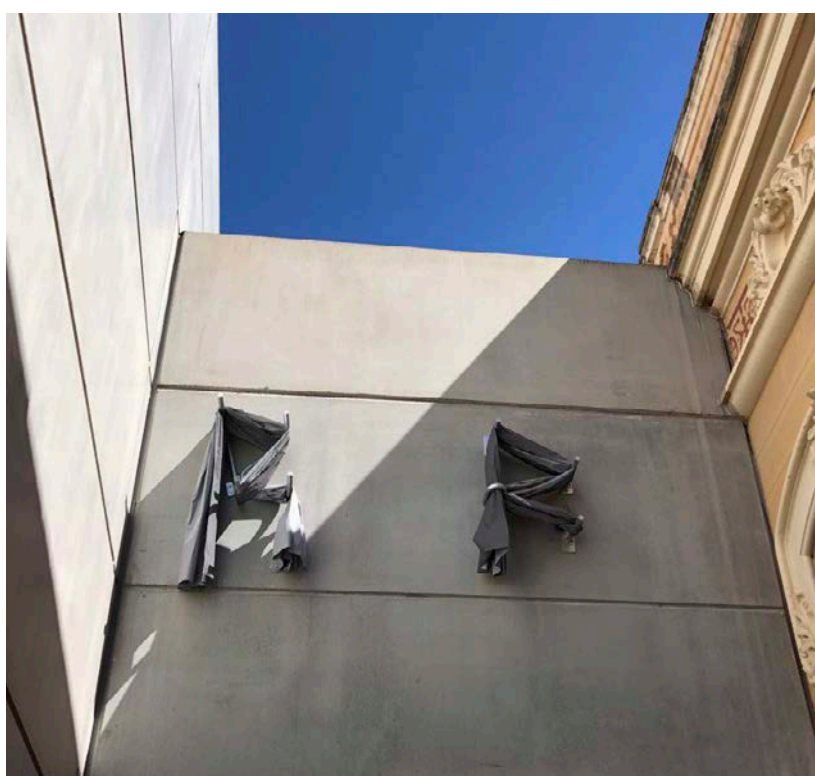
per desenvolupar un projecte amb un risc remarcable”, ha apuntat el comissari de la mostra, Marc Navarro, qui ha subratllat també la interacció de l'artista al territori “no per fer una il·lustració sinó per aproximar-se des de forma alternativa donant una visió externa” ■

L'artista gallec ha omplert el centre d'art d'altaveus.

Rubén Grilo i el comissari de la mostra, Marc Navarro.

Les peces en forma de lletra erra, a Lo Pati.

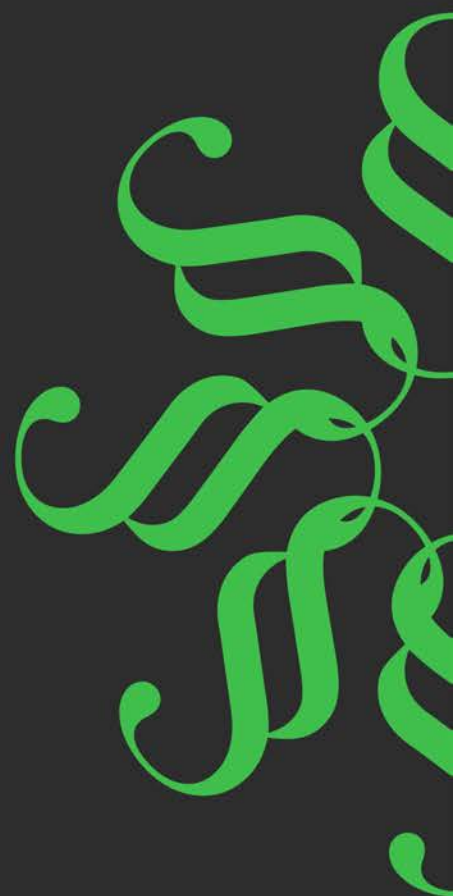
Ajuntament
d'Amposta

Presentació Representants 2022

Dissabte 30 de juliol // 22:00h
// Pàrking piscines velles

> Ball amb el grup Mediterrània

La setena edició de mónFILMAT pren la muntanya com a leitmotiv

CINEMA > Del 2 al 10 de juliol, el Festival Internacional de Cinema i Paisatge va presentar 12 llargmetratges i 28 curtmetratges en diferents espais de la ciutat

Els dos primers caps de setmana de juliol va tornar la setena edició mónFILMAT, el Festival Internacional de Cinema i Paisatge, organitzat per Lo Pati - Centre d'Art de les Terres de l'Ebre i en el qual el paisatge va esdevenir motor de l'acció i va ser considerat pròpiament com un personatge. El programa d'aquesta edició contemplava dotze llargmetratges i vint-i-vuit curtmetratges. Una part dels films van orbitar al voltant del concepte de muntanya, amb pel·lícules com "La Cima", una producció hispanofrancesa sobre la història entre dos escaladors a la base de l'Annapurna.

Entre els caps de cartell destacava la pel·lícula "Lamb", que va guanyar la darrera edició del Festival de Cinema de Sitges i que està protagonitzada per una parella que viu aïllada amb el seu ramat de xais en una illa d'Islàndia. Es tracta d'una faula sobre la maternitat, sobre tot allò que ens fa humans i el que ens distancia de la resta d'animals. Un altre dels plats forts de la programació era el film "Alcarràs", de la directora Carla Simón. És el film català de l'any, guardonat amb el Premi a la Millor Pel·lícula en el Festival de Berlín. Una història costumista que ens parla de la supervivència del sector agrícola encarnada en una família de pagesos de Lleida. També el film "Duo", una reflexió sobre la parella que serà presentat in situ per la directora Meritxell Colell.

EL FESTIVAL TORNA A LA RÀPITA I A TORTOSA

Després de dos anys de restriccions imposades per la pandèmia, enguany mónFILMAT recuperava Lo Casino d'Amposta com a seu principal de les projeccions al matí, a la tarda i al vespre. La plaça Mari Chordà, just davant del centre d'art Lo Pati, va acollir les sessions nocturnes (22 h). Però com ja va passar l'any passat, el festival va arribar a altres poblacions del territori. Divendres 8 a les 22 h, la plaça de l'Absis de la Catedral de Tortosa va acollir la projecció de "Flee", una multipremiada pel·lícula danesa d'animació sobre un refugiad de l'Afganistan que explica la seva història i la de milers de persones que arriben a Europa. L'endemà, dissabte 9 a les 22 h, el festival es traslladava al Passeig Marítim de la Platja de les Delícies de La Ràpita per programar una selecció de curtmetratges del Festival Internacional de Cinema de Menorca, festival convidat en aquesta edició de mónFILMAT. "Hem tancat un programa que inclou pel·lícules nacionals i internacionals, de ficció, documental i animació. A més, hem aconseguit la paritat entre produccions dirigides per homes i per dones", comentava Xavier Miró, programador del festival.

"Un dels objectius del festival és portar el cinema en espais singulars,

La inauguració del MónFILMAT, el 2 de juliol.

per això hem programat pel·lícules en racons de la Ràpita i Tortosa. També projectarem per primer cop al nou Fab Lab TE, ubicat a l'antic edifici del Sindicat d'Amposta. A més, després de dos anys de pandèmia volem recuperar la interacció entre autors i públic; i espe-

cialment entre els espectadors. Per això s'ha convidat alguns dels directors i es promouran activitat paral·leles obertes al debat, un tast de vins amb Lo Celler i dos esmorzar amb Dolços Alemany", explicava Aida Boix, directora de Lo Pati ■

Amb presència d'autors de les Terres de l'Ebre

El festival de cinema mónFILMAT vol ser una plataforma per difondre, també, l'obra dels autors de les Terres de l'Ebre. Així, enguany el programa comptava amb el documental "L'espill", del director de l'Ampolla Mario Pons. A partir de l'exili d'Hilaire Arasa, el film mostra fragments de vida comuns, amb drames, dualitats, amor, reivindicació i denúncia. Per la seva banda, el director deltebrenc Jaume Cebolla, presentarà Oda a la Roca, un curt documental que reflexiona sobre l'experiència vital d'escalar ■

La prestatgeria

Un recull de cartes per amants de les lletres

LLIBRES > A la biblioteca Sebastià Juan Arbó podeu trobar '84, Charing Cross Road' d'Helene Haff una fantàstica obra epistolar

Fins als anys setanta, al 83 de Charing Cross Road, a Londres, podies trobar la llibreria de segona mà Marks&Co Llibreters. En aquesta direcció, l'escriptora i correctora novaiorquesa Helene Haff va enviar centenars de cartes, basant així la relació que fomenta l'obra de no-ficció '84, Charing Cross Road'. Un llibret de menys de 100 pàgines que recull les cartes que l'Helene i en Frank Doel, així com alguns empleats de la llibreria, van enviar-se durant 20 anys, del 1949 a 1969.

El primer cop que l'Helene escriu a Marks&Co els hi demana una llista d'exemplars que creu que a la petita llibreria anglesa aconseguirà, el que acaba evolucionant en una amistat per carta on s'explica no només els gustos literaris de l'època, sinó també el context històric dels dos remittents. Una correspondència que, no us enganyo, et van alimentant l'ànima.

És màgic com la literatura té el poder d'unir persones que no es coneixen de res, sense importar els quilòmetres que les separen. Això m'ha recordat una mica a aquesta plataforma, on parlant de llibres he conegut a persones genials.

Marks&Co, la llibreria del 84, Charing Cross Road de Londres

Si us agraden les novel·les epistolars, el podreu llegir d'una sola sentada. Ara bé, no us ho recomano, perquè després trobareu a faltar als seus personatges.

M'havien parlat molt i molt bé d'aquest llibre i, aquest cop, ha estat

a l'altura de les expectatives. Prometo que el recomanaré a totes les persones amants de les lletres ■

R. REGOLF

'Totes les narracions del Delta'

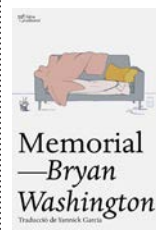
SEBASTIÀ JUAN ARBÓ >
PROA
368 PÀGINES

Un llibre que aplega per primer cop íntegrament la narrativa breu que Arbó va dedicar al món singular i desaparegut que el va veure néixer. Es tracta de narracions publicades dècades enrere en llibres, altres gairebé desconegudes que van aparèixer a la premsa i també peces inèdites de gran valor literari i testimonial ■

'Memorial'

BRYAN WASHINGTON >
L'ALTRA EDITORIAL
336 PÀGINES

En Mike és japonès i treballa de xef; en Benson és negre i fa de professor. Fa anys que són parella però es troben en un punt d'impàs. A més, en Mike ha sabut que el seu pare, a qui fa molts anys que no veu, s'està morint a Osaka i decideix marxar a l'altra punta del món quan la seva mare decideix quedar-se uns dies amb ells ■

'Bruna Brown' per als joves

JUVENIL > La il·lustradora Marta Bellvehí publica la seva primera novel·la dirigida a adolescents

Aquesta primavera s'ha publicat un llibre que molts adolescents i joves, ben segur, llegiran aquest estiu. 'Bruna Brown' de Marta Bellvehí, editat per Fanbooks, ens apropa a la història d'una jove que, amb 18 anys acabats de fer, decideix marxar d'au-pair per superar les seves inseguretats. Un llibre fàcil de llegir i ben estructurat perfecte per acompanyar als més joves, o no, en aquests dies de sol i platja.

Al llarg del llibre, veurem com la Bruna s'adapta a la vida a Birmingham, tot i ser diferent de la de Barcelona, vivint experiències alliberadores, però

també d'altres aterridores a les quals, malgrat tot, aprèn a plantar cara. Vivències que forgen l'adulta en la qual s'acaba convertint.

Tot i que al principi els més grans no empatitzem amb la Bruna, aquest pot ser un bon llibre per retornar a aquells anys d'adolescència. Per als que s'endinsen ara en l'edat adulta, ja que és recomanable a partir dels 15 anys, pot ser una bona dosi de realitat, sobretot quant a salut mental, violència masclista, relacions afectives o llaços familiars. Un viatge que, tot i que pensat per als més joves, entra bé a qualsevol edat ■

'La vila perduda'

MAX GROSS >
EDICIONS DEL PERISKOPI
528 PÀGINES

La petita comunitat jueva de Kreskol ha viscut aïllada de la resta del món durant dècades. No ha patit la barbàrie de l'Holocaust ni la Guerra Freda, però tampoc ha gaudit de les comoditats dels avenços tecnològics com l'electricitat o els cotxes. Fins que, un dia, la Peshia Lindauer s'escapa bosc enllà després d'un divorci amarg i violent ■

Revista Amposta

Butlletí d'informació local
Fundat l'any 1958

Edita: Ajuntament d'Amposta,
Plaça de l'Ajuntament 3-4, 43870
Amposta

Redacció: Vanesa Adell, Roser
Regolf.

A/e: premsa@amposta.cat
Publicitat: A/e: revista@amposta.cat
Disseny: Adrià Merín

Maquetació i Impressió: Sistemes
de Comunicació Gràfica, S.L.
Dipòsit Legal: T.1645-VII-7

Tots els articles i/o comunicats
adreçats a la Revista Amposta, han
de portar el nom, cognoms, adreça
i DNI del seu autor i hauran d'estar
enviades necessàri

ament per correu electrònic a:

premsa@amposta.cat o Revista
Amposta, plaça Espanya 2-4, 43870
Amposta
La Revista Amposta no s'identifica
amb les opinions expressades pels
signants dels articles que es publi-
quen en aquesta revista

Editorial

Arriba l'estiu i, mentre alguns comencen les vacances, la calor molesta als que han d'anar a treballar. Així i tot, aquest ha estat un mes de celebracions a la ciutat d'Amposta. Una

ampostina ha rebut el reconeixement més gran que atorga la Generalitat de Catalunya, el premi Sant Jordi. Hem parlat molts cops de Mari Chordà, però aquest cop des de l'equip de la Revista Amposta volem felicitar-la. Aquest és

un reconeixement més que merescut per la seva trajectòria.

D'altra banda, festegem també que un ampostí, Joan Antoni Forcadell, hagi pogut publicar uns textos que ha editat amb molta cura, i que ara donen

vida a 'Totes les narracions del Delta' de Sebastià Juan Arbó. Podreu llegir tot el procés en una entrevista que li fem a la Revista Amposta d'aquest mes.

Esperem que gaudiu de l'estiu. Gràcies per llegir-nos ■

Històries per pensar

"POLVOS A LES PATAQUES"

No recordo cap història insòlita de quan era menut. Només allò que explicava ma mare. Tres o quatre facècies sense importància. Res d'excursionista que em singularitzés o em fes únic entre la resta d'infants del poble que va vore'm nàixer... Que si els bolquers m'anaven tan grans que, a vegades, la femta s'esmunyia pels camals i ho deixava tot empastifat. Que si en tindre gana només m'agafava al mugró de l'esquerra i llavors el de la dreta li feia mal i la mama es veia obligada a cridar al pafart de Ramonet per buidar-li la mamella.

O que si, en fer-ne nou, mon pare, fruit d'una extravagant epifania personal, es negà a acompanyar-me el dia de la meua primera comunió.

Ma mare... Ma mare, una santa que tota la vida aparentà ser divertida i plasent malgrat que, només en parar un poquet d'atenció, resultava del tot evident que la tristor l'afligia sense que ella sabés traduir estos sentiments en paraules o bé en crits. Van posar-li Maria Ventura, i em sap greu dir-ho ara que fa anys que falta, però qui va escollir-li el nom no la van acabar d'encertar gens ni mica...

La mama mai va saber-ne de lletra. De fet, ningú perdé un miser instant a ensenyar-li a llegir ni a escriure ni tampoc les quatre normes gramaticals bàsiques que li hagueren permès sortir del pou de merda on s'havien encarregat de colgar-la... Diuen que al món venim a patir i mon iaio sempre fou un pagès dels d'abans. Un homenet del Delta que patí la desgràcia màxima de tindre'n tres de xiquetes... i cap fill mascle. I a la meua progenitora, el fet de ser-ne la

major d'aquell triumvirat de segona classe, li furtà qualsevol possibilitat d'anar a l'escola i ascendir culturalment. Aquells eren uns altres temps i algú o altre s'havia d'encarregar d'ensofrar les tomateres, posar polvos a les patates i netejar el corral de l'aviram. I per culpa d'este determini patern, es passà tota la infància i mitja joventut amb les ungles perennement brutes i amb només tres vestits heretats i dos parells de sabates que li cenyien una mica massa i que, tot sovint, acabaven per fer-li nafres als talons. I les dos xiquetes menudes exemptes de fer faena, a vore si aconseguien casar-se en un home de profit com un ferrer o un fuster o, encara millor, amb el fill d'algun dels escriptors de la vil·la que els pogués traure d'aquella misèria que, de sempre, s'havia entestat a mortificar-los. I ella vingà a treballar com una mula i a conformar-se amb una vida insípida i mediocre d'ou passat per aigua, obligada a cenyir-se a quatre o cinc normes bàsiques per tractar d'assolir aquella mena de felicitat que només s'aconsegueix ignorant els menyspreus i les indiferències constants.

I sempre fou una dona bonica i, també menuda que semblava que caminés de puntetes perquè mai la senties arribar. I els cabells li feien olor de vainilla i les mans li pudien a lleixiu barat. I els diumenges ens llevàvem més d'hora i ens mudàvem per anar a missa i fer-nos homes de profit. I mai ningú ens exigí que fórem bons estudiants. Només que tractàrem de ser honrats i bones persones. I recordo que, de menuts, quan hi havia massa gent al nostre voltant, la mama ens estrenyia dos vegades la mà per recordar-nos que a tota hora estaria al nostre costat oferint-nos el seu suport etern. I ara que ja no hi és, alguns matins necessitaria de dos o tres tasses de cafè per enfrontar-me al món esquerp on em toca malviure ■

JESÚS SERRANO

VISITES GUIADES AMPOSTA 2022

Descobreix el patrimoni històric i natural d'Amposta

L'espai ERC

Es posa en funcionament Casal Cívic de Gent Gran Ruiz- Salgado

El 3 de juliol, després d'haver passat tot un seguit de tràmits administratius com la modificació urbanística dels terrenys, la realització d'un procés participatiu amb els membres de l'associació, la licitació primer i després la construcció de l'edifici i d'urbanitzar l'entorn i com no després d'haver passat una pandèmia mundial amb la paralització que això va suposar, el president de la Generalitat, Pere Aragonés, va inaugurar el Casal Cívic de Gent Gran. S'assolia, així, una fita important per a la ciutat. Aquest equipament ha estat una prioritat per a l'equip d'Esquerra d'Amposta. De fet, abans d'entrar al govern de l'Ajuntament d'Amposta ja teníem la voluntat que es portés a terme tal i com incorporàvem al programa electoral. I aquesta voluntat que la gent gran d'Amposta disposés d'un casal digne la teníem principalment perquè consideràvem que aquella gent que ha fet gran la nostra ciutat necessitava un espai de trobada on

poguessin fer diferents activitats. Però alhora també perquè l'Associació de Jubilats i Pensionistes d'Amposta, que compta amb 1500 socis, necessitava d'un espai d'acord a les seves necessitats per poder tirar endavant la seva programació anual i perquè era quelcom que havia estat reivindicat pel primer President de l'entitat, el senyor Ruiz Salgado.

Un Pla Local d'envelliment Actiu d'Amposta pensat pel benestar de la gent gran

Les polítiques adreçades a les persones grans són una prioritat i una realitat a la nostra ciutat des de fa anys. Aquest any però, s'han volgut assentar

les bases de les necessitats presents i futures de les persones grans de la ciutat, promovent l'envelliment actiu i saludable. Això s'ha fet a través del Pla Local d'envelliment Actiu d'Amposta, que s'emmarca dins les polítiques públiques d'envelliment que la Generalitat de Catalunya impulsa arreu del país a través del Contracte Programa. El Pla s'ha treballat mitjançant un procés participatiu que, un cop superada la fase de diagnòstic i redacció ha de passar a aprovació del Ple de la corporació municipal el propers mesos. En aquest procés han participat tots els agents de la ciutat que treballen amb les persones grans, tant des de les institucions, com de les entitats i associacions.

La redacció d'aquest Pla Local d'Envelliment Actiu està alineada amb els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030, aprovada per les Nacions Unides el 2015 i de la qual l'Ajuntament d'Amposta n'és membre.

Si ens fixem amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible en primer lloc podem observar que l'objectiu número 3, es basa en garantir una vida sana i promoure el benestar per a totes les persones de totes les edats. A més, si ens fixem amb l'objectiu número 11, veiem que aquest fa referència a que les ciutats

i les comunitats siguin capdavanteres en la generació de sistemes humans perdurables i de qualitat, garantint la vida digna de les persones, en l'habitatge, en serveis bàsics, educació, sanitat i una vida comunitària activa, que s'ha de planificar de forma participativa. Per tant, amb el Pla Local d'Envelliment Actiu s'ha fet des d'una visió que possibiliti millorar el benestar de les persones grans i alhora possibilitar que la ciutat disposi d'eines que els hi possibilitin tenir una vida digna.

Una de les potes d'aquest Pla Local d'Envelliment Actiu és el Casal Cívic de Gent Gran no només per l'espai sinó també pel que passarà en aquest ja que en aquest les persones grans disposaran de diferents espais com una sala de salut per la pràctica d'activitat física, un espai digital equipat amb ordinadors i pantalla tàctil, un espai sociocultural per a la promoció de nous aprenentatges i per compartir coneixements i projectes intergeneracionals. A més el nou Casal Cívic compta amb un ampli espai polivalent, per a desenvolupar actes socials i lúdics, dotat amb equipament de so, imatge i il·luminació de última generació així com serveis complementaris com el bar i la cafeteria que propiciarà la interrelació de tots els seus usuaris ■

L'espai SOM AMPOSTA

LA SEGONA TERTULIETA

Tornem los de la tercera edat, "los que volem arreglar Amposta", ep començo fort, mira criticaven al ancalde d'abans perquè anava a parlar cada fi de mes a la radio i resulta que ara ells des de fa set anys van cada divendres, clar la radio es seu, a mi lo que m'estranya es que en lo munt de veus boniques femenines que tenim al poble tinguin que hi haure només en nomina masclets...així m'ho han dit, jo escolte ràdios dels pobles del costat i tots tinen locutores i locutors, es rar que les feministes del poble no diguin res, va

no ens fiquem en les dones que sortirem perdent, si però si no fos per elles pobres de natros, xec tints tota la raó i més.

A vore si mos prenen en mania los que governen i los de la radio, de que tins temor, natros volem lo millor pel poble i no faldem lo respecte a ningú, cosa que un de la radio durant la festa al mercat va anar de gracioset desfilant en una cadira de rodes fent de vell endormiscat (per no dir un altra cosa) en la boca torta i una pipa, però ficant-se davant de cada càmera per ser el protagonista, xec i qui és, un que als seus programes (va fent amics) perquè se'n fot de tot deu, i l'ajuntament va permetre aquesta burla discriminatòria, home tu mateix si ho van consentir es que no tenien res a dir, pos no diuen que som un poble integrador... depèn para què, i para qui.

Aixeco la ma, digues, que trobeu que el bus urbà arribi fins Favaret i no tingui una parada al hospital, xec que la ti a la Av. de La Ràpita, si plena de cotxes al lloc on tindria que aparcar lo bus, es igual els conductors ja saben que es tenen que aturar al mig la carretera, espereu-me vaig a contar los passos que hi ha d'aquí fins l'hospital...dels meus 210, collons si no troben lloc per la parada del bus al hospital, que ho faci a la del museu que no es tant lluny, xec bona idea,

tranquil que no la fican en practica... pos si algun dia tenen que anar ells en mulettes ho sabran, ells van en cotxe a tot els llocs, si caminessin una mica més pel poble segur que se'n adonarien de moltes coses que els tenim que recordar els ciutadans, clar ells estan vivint a un altra ciutat anomenada majoria absoluta i poder i allí tot esta ben fet.

Va ara jo, que trobeu si hagueren fet "lo dels jubilats" al edifici del Sindicat, ostres es veritat així haguérem pogut recordar la nostra joventut que bonic, i lo que han ficat allí ara, pos allí dalt on estant construint lo centre cívic, xec si allò es lo centro et tindrem que compra un compàs, em diguessis lo Sindicat com a centre et diria val, es igual que ens emboliquem, només era una pensament meu.

Ep el meu torn, los de Som i sé de part certa que van arreglar lo de la exempció IVTM per tenir un grau de minusvalidesa igual ho superior al 33%, i el govern en tanta gent que son no ho saben fer ells? ai amic ells sen cuiden de pujar els impostos i crear-ne de nous com el del cementiri, si no com es pujarien el sou ells, ara entenc com volen fer invisibles als de Som, home quant es diuen les veritats es perden les amistats, pos per estes cosetes i moltes d'altres el govern no volen que es facin els plans per les televisions de Tortosa, així

la gent no esta tant informada i el govern tenen el control, i Amposta no tenia un canal de televisió? si però va marxar... calleu que ens tornaran a dir que va ser culpa dels d'abans.

Ara em toca a mi i us dic algo que crec interessant per a natros, que revisen los banquetes per seure i els condicionen per a les persones grans ja que la majoria no tenen respaldo, altres estan tant baixets que per aixecar-te en tens un fart i gros, pos no diuen que troben subvencions per a tot, pos que en busquin que això es molt necessari, si senyor bona reivindicació amic.

Xec quasi no tenim temps de dir res, va que vols rapit, al carril bici allí al polèmic pas del canalet, diu que han ficat unes senyals de parc infantil, les normals son més grans, es com si sent fotessin, lo que passa es que volen tapar errors com aquets i els fan més grans ■

L'espai PSC-AMPOSTA

CREIEM MOLT POSITIU FOMENTAR L'ÚS DELS PARCS I ZONES DE PASSEIG, i que aquestes zones disposin d'equipaments que facilitin la seva estada. Persones grans, famílies amb nens i nenes, joves i adolescents, gent que ve a la nostra ciutat per diversos motius són els principals demandants d'aquests equipaments, però ens trobem que aquests espais no disposen de lavabos públics, com si passa en altres ciutats del territori, en què aquests tipus de serveis ja funcionen i són molt utilitzats.

ALÚLTIMPLE, EL PSC vam Instar a l'Ajuntament a realitzar un estudi sobre la idoneïtat de la instal·lació d'una xarxa de lavabos d'ús públics a diversos punts de la ciutat i parcs infantils des d'una perspectiva estratègica, d'ubicació, accessibilitat, ús i manteniment. És en aquest sentit que vam presentar una moció la qual va ser aprovada amb els vots a favor de tots els grups municipals, d'ERC, SOM AMPOSTA i JUNTS X AMPOSTA.

LA MOCIÓ PRETÉN QUE, ja que disposem de diferents espais adreçats a la ciutadania per gaudir a l'aire lliure, passejar, o bé com esbarjo de nens i nenes,

i donat que aquests espais compten amb una afluència important d'usuaris, (moltes tardes, principalment, veiem com es concentren molts infants i familiars en parcs i zones de jocs infantils, i en moltes ocasions passen varies hores), aquests es dotin d'equipaments que facilitin la seva estada, i dintre d'aquests equipaments són necessaris la instal·lació de lavabos d'ús públic.

LA POLÍTICA MUNICIPAL L'ENTENEM COM UNA EINA PER FACILITAR LA VIDA ALS VEÏNS I VEÏNES, per aquest motiu vam demanar també al mateix ple que, donada la inauguració del CENTRE CÍVIC DE GENT GRAN RUIZ SALGADO s'ubiqués també una parada de bus al mateix centre per poder facilitar i millorar l'accessibilitat dels usuaris que l'han d'utilitzar, alhora de potenciar el servei del bus urbà de la nostra ciutat. Un transport públic poc utilitzat perquè la gent el veu poc útil per poder-se desplaçar i aquest seria un bon motiu. Esperem que l'alcalde compleixi el compromís que va adquirir arran de la proposta nostra i no s'escudi, com sempre fa, que ho aprova i després no compleix.

LA CAIXA L'ESTAN BUIDANT, tal com ens tenen acostumats l'equip de govern, gairebé a tots els plens presenta

una modificació de pressupost, és a dir, si els fan falta diners per fer actuacions imprevisibles que ells creuen convenients, per la falta de planificació, els treuen d'altres partides, i van canviant els diners d'un lloc a l'altre, a caprici, i com que el parer de l'oposició els importa ben poc, fan i desfan tant com volen. En aquest ple, encara li han donat una volta més, i 190.000€ no els han agafat d'altres partides, sinó directament del calaix (del romanent) per gastar, entre altres coses, en el lloguer d'una carpa a l'espai del pavelló ja enderrocat (50.000€), en honoraris professionals, 30.000€, etc... us imagineu si a casa nostra féssim el mateix? Doncs així gestiona el govern municipal, perquè si fan curt tiraran d'impostos o el que és pitjor, tindrem dèficit perquè venen eleccions i si guanyen, ja els apujaran més tard com així van fer l'any 2019 en què acabades les eleccions ens van ficar nous impostos, com ara clavegueram, cementiri, escombraries i augment de l'IBI..

ES VAN AGLORIAR EN ALTAN-CAMENTE ECONÒMIC DE L'ANY 2021 de tenir al calaix 1.5 milions d'€ de romanent, però clar, si cada dos per tres van pegant pessic al calaix perquè els falten diners, quant temps els hi duraran?. La seva versió, "els diners han d'estar al carrer i no al calaix", nosaltres pensem que al carrer, però no de qualsevol ma-

nera. Però clar, la manera de governar del Sr. Adam Tomàs és clara i contundent, i així ho ha estat demostrant, quan els diners s'acabin, cap problema, impostos amunt i a tornar a omplir la saca. Fins quan haurem de patir els ampostins i ampostines aquesta pèssima gestió del govern d'Esquerra d'Amposta?

TORNI A FER NÚMEROS SR. ALCALDE, ens queda menys de mig any per acabar el 2022 i el que menys voldríem els ciutadans és una nova pujada d'impostos, que en aquest aspecte no li tremola el pols, ja ho ha demostrat, però els ampostins i ampostines estem ja molt cansats de pagar i tornar a pagar i no veure que aquests diners reverteixen en serveis que ens facilitin el nostre benestar, més aviat al contrari.

AH, I NO ES POSI NERVÍOS, que l'oposició l'únic que fem és la nostra feina, dir la veritat de les seves falsedats i mitges veritats que va difonent. Ni l'insultem, ni el desqualifiquem, ni el menystenim ni li fem perdre la son. No falti a la veritat i vostè ho sap, quan els actes són públics, ja s'encarrega d'aplicar-se el rol de víctima, però en altres ocasions, on no hi ha càmeres, vigili les seves paraules ofenedores i fins i tot insultants cap a l'oposició, que nosaltres ens mereixem el mateix respecte que demana per a vostè ■

L'espai Junts per Amposta

Tenim futur?

A 10 mesos de les properes eleccions municipals, la maquinària dels partits polítics ja s'ha ben engrassat per tal d'aconseguir els millors resultats possibles. Futurs candidats, gadgets per convèncer uns i altres que els alcaldables de cada partit són la millor opció per la ciutat, presentacions grandiloqüents, posades en escena a l'americana, discursos d'esperances...

Però, i el més important? I el projecte de ciutat? En algun cas, ni està ni se l'espera.

Les últimes setmanes hi ha hagut molt de rum-rum per Amposta. Durant una entrevista, l'exalcalde Ferré va obrir la porta a tornar a presentar-se com a cap d'una suposada coalició entre PDeCat i Junts. No crec que a ningú se li escape que la sorpresa va ser majúscula. Per inesperada i per, diguem-ne, poc elaborada.

Ho vaig dir a xarxes. Per fer una coalició hi han d'estar d'acord totes les parts. Els globus sonda als mitjans no fan més, que enredar la troca, tant a nivell de partits com a nivell de carrer.

Si anem a l'entrevista estricta, la veri-

tat és que em va preocupar. El projecte presentat, obsolet i caduc, no aportava res més que això: nostàlgia dels temps passats.

A mi, personalment, i tal com deia Woody Allen, "m'interessa el futur perquè allí hi passaré part de la meua vida".

Un projecte polític, municipal en el cas que parlem, no pot sortir de la nostàlgia, amb somriures, amb postureig, en definitiva.

Ben al contrari, es crea amb treball, amb il·lusió, amb persones compromeses que volen treballar per la ciutat, persones amb vocació de servei públic. Siguin militants del partit o no ho siguin.

Junts x Amposta és exactament això. El bri d'esperança d'un canvi envers allò promès al poble fa ja 7 anys i que no s'ha acomplert.

ERC va prometre transparència, però els vidres estan enterbolits d'excuses i de pals a les rodes, d'instàncies-que-no-contestarem, etc., tant a l'oposició municipal com al poble.

ERC va prometre polítiques d'esqueres, però quan Junts proposa que els preus públics siguin en base a la renda, ERC ho tomba. És a dir, del nom ja li podem treure la E.

ERC va prometre una millora a fons de la gestió. Resum: ha augmentat l'endeutament de l'Ajuntament, no ha incrementat

la inversió, hem perdut serveis bàsics a l'hospital i la Residència d'Avis no aixeca el cap. Per posar 4 exemples.

ERC va dir que no hi hauria nepotisme, o "enxufisme". Vagis on vagis, hi ha "amics" i familiars en primer o segon grau que "netament" han passat les proves d'accés un lloc de treball.

L'alcalde d'ERC, Sr. Tomàs, va prometre un màxim de 2 mandats per candidat i "una persona-un càrrec". Bé. Ja sabem que es presenta per tercera vegada i que la segona promesa electoral tampoc no s'ha acomplert. Recordem: una persona, un càrrec. Era això, Sr. Tomàs?

A nivell nacional, ERC va prometre la independència de Catalunya. La realitat és la famosa taula de diàleg, que es reuneix per acordar quan serà la pròxima reunió de la taula de diàleg, i anar fent... També, per tant, podem treure la C del nom del partit.

Ens queda la R, de república. Però si, com hem vist abastament en mitjans, la taula de diàleg no és més que una cortina de fum, és lícit preguntar-nos: quan parlen de república, de quina república parlen? De la nostra, la catalana, o de l'espanyola?

Unes línies més amunt, parlava de futur. I de treball. I de compromís. Moltes de les mocions aprovades en ple

municipal venen del nostre programa polític, de Junts.

Vam treballar profundament sobre quina ciutat volíem, com creixeria, com s'hi viurà, com retindrem el talent, el jovent, la indústria, la cultura, el comerç, l'oci...

No vam vendre fum. Volíem futur. I no hem deixat de treballar-hi. Tornarem a presentar un projecte de futur, i ens agrada saber que ens heu escoltat, observat, corregit i afegit propostes necessàries, sensates i viables.

Feu-nos confiança per poder treballar a fons per una ciutat més verda, més accessible, més sostenible, més solidària i socialment més justa. Eliminem els "favors" i gestionem els recursos per oferir a la ciutadania allò que li correspon... sigui qui sigui.

Us oferim que aposteu per un projecte sòlid, de qualitat i, també, de futur, a curt, mitjà i llarg termini.

Moltes gràcies.

Visca Catalunya Lliure! ■

hola@juntsxamposta.cat

t.me/juntsxamposta

www.juntsxamposta.cat

fb.com/juntsxamposta

twitter.com/JuntsxAmposta

instagram.com/juntsxamposta

Esports

Cinc joves en risc d'exclusió social participen al projecte Arrela't

INCLUSIÓ Impulsat per la Fundació Gentis, amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Amposta i amb les beques esportives de Remsa, permet als joves accedir a la pràctica esportiva

La natació és un dels esports que més m'ag rada, és on m'he sentit millor, on he canviat més físicament i psicològicament i l'Arrela't ha sigut una gran oportunitat per poder-lo tornar a practicar". Són les paraules de Juan Gabriel, un dels 15 joves en risc d'exclusió social que aquest 2022 s'han beneficiat del programa de mentoria esportiva Arrela't, impulsat per la Fundació Gentis, amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Amposta i el Centre de Tecnificació Esportiva Terres de l'Ebre, i el mecenatge de l'empresa Remsa. Ell, com la resta de joves participants, ha pogut practicar un esport a més d'estar acompanyat per sessions de mentoria a través de les quals s'han treballat valors i competències.

Dilluns a la tarda, tots els agents implicats es van reunir per fer valoració del programa, després d'uns mesos de funcionament, i tots ells van coincidir en valorar-lo de forma molt satisfactòria.

"Són les aliances com aquesta, entre administració pública, sector privat i tercer sector les que ens permeten desen-

volupar projectes de transformació social com l'Arrela't", deia l'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, posant en valor també en valor el paper actiu dels clubs esportius que han participat en aquesta primera edició de l'Arrela't. "L'esport és una eina bàsica per afavorir la igualtat d'oportunitats i a Amposta, amb el teixit associatiu que tenim i la diversitat de clubs, ho hem aprofitat", va dir l'alcalde "gràcies als clubs esportius i les empreses privades acabem transformant la societat". El paper de l'Ajuntament d'Amposta ha sigut, per una banda, detectar aquells joves amb risc d'exclusió social que poden participar del programa i, per una altra banda, fer de nexa d'unió amb els clubs esportius a través del Centre de Tecnificació Esportiva.

Per la seva part, des de Remsa, el seu responsable de Comunicació, Dídac Tomàs, va valorar molt positivament la implicació tant dels impulsors del projecte com dels joves participants i va assenyalar que aquesta primera edició de l'Arrela't és només la primera pedra d'un projecte que vol ser territorial. "Hem

començat a treballar-lo a Amposta, però tots coincidim en voler que això s'exporti al conjunt de les Terres de l'Ebre perquè l'esport es converteixi arreu en motor d'inclusió social". Paula Muiño, ideòloga del projecte, també de Remsa, es va mostrar molt satisfeta "perquè el projecte s'hagi pogut materialitzar i que tothom tingui la possibilitat de practicar un esport que li agrada i de fer activitats més enllà de l'escola". L'aportació econòmica de Remsa ha servit per fer front a les despeses que suposa la pràctica esportiva de cada jove.

Finalment, des de Gentis, la coordinadora d'Arrela't, Judit Rufi, també va posar en valor la bona acollida per part dels clubs esportius i els joves participants, així com també l'excel·lent coordinació entre Gentis, Serveis Socials de l'Ajuntament d'Amposta i l'empresa Remsa. També va recordar que, en el marc del projecte internacional SportsMe, Amposta, juntament amb Bristol i Oporto, estan treballant una guia metodològica d'implantació del mentoratge esportiu que està previst que es presenti durant l'últim trimestre de l'any ■

Rècord d'inscripcions al Campus Winners

BÀSQUET Es preveu que unes 132 persones participen en la desena edició, del 10 al 31 de juliol

Més d'un centenar d'esportistes es reuniran a Amposta per participar en el Campus Winners de bàsquet femení, del 10 al 31 de juliol. Aquest 2022, el campus d'alt rendiment compleix deu anys, vuit dels quals al Centre de Tecnificació Terres de l'Ebre d'Amposta. "Els aniversaris són importants per poder parar i mirar el recorregut fet i, en aquest cas, el Campus Winners encaixa perfectament amb el que defensem com a ciutat: la pràctica de l'esport per promoure una societat més sana i diversa, per això també treballem per la promoció de l'esport femení", deia l'alcalde, Adam Tomàs. Aquesta edició compta amb el patrocini de l'empresa

Remsa, gràcies a la qual l'Ajuntament pot seguir potenciant la marca Amposta Ciutat Esportiva, en aquest cas al Campus Winners.

"Estem molt contents d'on hem arribat i ens sentim molt valorats. Com a campus, crec que hem aconseguit ser dels punters, fins i tot a escala internacional", afegia Francesc Canals, fundador i responsable del Campus Winners, qui destacava que enguany hi haurà jugadores de França, Itàlia i Suïssa. Canals agraïa el suport de l'Ajuntament i de Remsa: "Aquestes col·laboracions ens permeten créixer i aportar valor afegit en l'àmbit científic". Aquest any, per exemple, un equip de la Universitat de

Granada realitzarà un estudi multidisciplinari que servirà per a fomentar diverses publicacions científiques.

Per la seva banda, el director general de Remsa, Fernando Muiño, reblava que "des de Remsa ens agrada fomentar activitats que puguin ser bones per al territori, així com donar suport a l'esport. Com a patrocinadors, cedim tots els drets d'esponsorització a la marca Amposta Ciutat Esportiva amb l'objectiu de reforçar la imatge de la ciutat pel que fa a l'esport i donar més activitat econòmica amb altres possibles activitats".

El campus Winners acull, cada any, més d'un centenar de jugadores de bàsquet al complex esportiu del centre

de Tecnificació de les Terres de l'Ebre. En diferents torns, el campus d'alt rendiment formarà jugadores de diferents categories, des d'infantil, la primera setmana, cadets, la segona, i júnior i cadets, l'última setmana de juliol ■

El TriTour d'Amposta reunit prop de 600 de triatletes a la ciutat

TRIATLÓ > El Deporvillage TriTour va constar de proves de natació, ciclisme i una cursa a peu

Triatletes de tot el país van fer parada a Amposta per participar en el Deporvillage TriTour d'Amposta, el 28 i 29 de maig. La primera jornada va estar reservada per a les distàncies curtes (SPRINT i OLÍMPIC). Gairebé 400 triatletes van poder nadar pel riu Ebre, gaudir d'un circuit circular de ciclisme i d'una cursa a peu entre la riba del riu i un tram urbà, passant per punts emblemàtics com l'ajuntament, el parc dels Xiribecs, l'avinguda de la Ràpita i amb la meta a la plaça del mercat.

En la distància SPRINT, els guanyadors de la categoria masculina van ser Nan Oliveras (0:59:30), Erik Merino (01:03:11) i Enric Boldú (01:04:11). En categoria femenina, el primer lloc va ser per a Nur Ortega (01:10:27), seguida de Paula Pallarès (01:12:41) i Blanca Sanromà (01:13:03). En distància OLÍMPIC, el podi en categoria masculina va ser per Rafael Sanjose (02:13:30), Diego Aisa (02:14:00) i Rubén Hernandez (02:14:58). Mentre que en femenina van pujar al podi Marta Ardiaca (02:26:09), Lidia Puyals (02:39:07) i Ivet Orellana (02:41:55).

També es van premiar les diferents categories per grup d'edat, al club amb més

participants, al club amb més participació femenina, Club Tortugues, i als primers classificats locals. Des dels seus inicis, el Deporvillage TriTour d'Amposta ha comptat amb el suport del club Montbike i la prova ha estat un autèntic catalitzador d'aquest esport a la capital del Montsià.

DISTÀNCIES LLARGUES

La segona jornada del TriTour era per a les distàncies llargues. També amb la natació al riu, un circuit circular de ciclisme i una cursa a peu. Van ser prop de 200 triatletes els qui van participar en el HALF (1900 m de natació + 86 km de ciclisme + 20 km de cursa a peu) i el SHORT (950 m de natació + 57 km de ciclisme + 10 km de cursa a peu). Amb unes condicions ideals, tant per la temperatura com pel poc vent, van permetre tancar aquest esdeveniment amb els esportistes més que satisfets.

En distància SHORT els guanyadors en categoria masculina van ser Hendrik Becker (02:16:57), Alvaro Fernandez (02:19:18) i Oriol Alonso (02:22:11). En femenina van encapçalar les proves Lara Gutiérrez (02:48:51), Ewelina Tarnawa (02:52:22) i Valentina Carron (02:53:29). D'altra banda, en HALF el podi va ser,

en masculí, Pere Bifet (04:10:48), Pep Boatella (04:17:03) i Òscar Bartolomé (04:23:26); mentre que en femení

per a Andrea Hom (05:00:19); Laia Lakkis (05:16:50) i Maria Castañeda (05:26:45) ■

Domini aclaparador de la Sala Esgrima Amposta

ESGRIMA > La màxima competició catalana d'esgrima s'ha celebrat al Centre de Tecnificació de les Terres de l'Ebre, a Amposta en les modalitats de sabre, floret i espasa de M-20 i M-15

El Centre de Tecnificació Terres de l'Ebre d'Amposta, ha acollit màxima competició catalana d'esgrima en les tres modalitats de sabre, floret i espasa de les categories M-20 i M-15, aquest mes de juny.

En la competició individual d'espasa M-20, Antonio Pomchenko s'ha imposat a Guillem Martínez per 15-12 en la final entre components de la Sala Esgrima Amposta. La medalla de bronze ha estat per a Jan de Nobel (CE Mataró), i Aleix Jiménez (SE Amposta). Les següents posicions fins a la setèima també han estat per als tiradors del club amfitrió, concretament Genis Pinyol, Josep Sabaté i Mateo Vivas. Novena posició per a Aleix

Martí, dècima, Ivan Borodin i onzè Quim Vidal, catorzè Àlex Porres, quinze Marc Borrás i dinovè, Biel Jiménez, entre els més destacats.

En la competició femenina duel entre les components de la SE Amposta, que es va decantar a favor d'Anaïs Pujol davant Daniela Pinyol per un ajustat 15-13. Alexandra Borodina va finalitzar en dotzena posició.

Per equips la Sala Esgrima Amposta, ha obtingut la medalla d'or amb el combinat format per Ivan Borodin, Guillem Martínez, Antonio Pomchenko i Ferran Tomàs, superant en la final per 45-21 a l'altre conjunt ampostí amb Aleix Jiménez, Aleix Martí, Genis Pinyol, i Mateo Vivas.

La medalla de bronze ha estat per al Club Esgrima Mataró, que s'ha imposat 45-42, en la confrontació per al tercer lloc a l'equip ampostí amb Jahve Accensi, Eric Borrás, Marc Borrás i Deneb Roure, que ha ocupat la quarta plaça.

En la competició femenina triomf també del conjunt ampostí format per Alexandra Borodina, Daniela Pinyol i Anaïs Pujol, que ha derrotat en la final al CE Mataró per 45-30, amb medalla de bronze per a la Sala Armes Montjuïc.

En la categoria M-15, campió Raül Pulido, després de superar en la final a Biel Jiménez (SE Amposta), en un emocionant duel per 15-13. El bronze va ser per a Nikita Kornilov (SA Montjuïc) i

Àlex Roca (CE Mataró).

Pel que fa a la resta de representants del club ampostí, Jan Pujol va ser divuitè; Eduard Moreno, vint-i-tresè; Didac Ciardella, vint-i-setè; Ian Porres, vint-i-novè i Ian Pujol, trenta dosè.

Per equips triomf de la Sala Armes Montjuïc, per davant del CE Mataró, i en vuitena posició el conjunt ampostí amb Didac Ciardella, Biel Jiménez i Ian Porres.

La campiona individual femenina ha estat Norma Benítez (SA Montjuïc), que s'ha imposat en la final a Ainara Funes (CE Mataró), per 15-5. La medalla de bronze ha estat per a Alexandra Borodina (SE Amposta) i Eva Ruiz (CE Mataró). Aura Albiol ha finalitzat sisena ■

Ajuntament
d'Amposta

VESTITS
DE PAPER
D'AMPOSTA

► Concurs de vestits de paper d'Amposta 2022 // 50 anys

Participació dels Vestits del
Concurs de Mollerussa
Dissabte 23 de juliol, 22:00h
Plaça de l'Ajuntament

Patrocina:

Diputació Tarragona